

Zohorský Hlas

XI. ročník

č. 6. 2018

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

Milí priatelia, čitatelia Zohorského hlasu, Roy L. Smith raz povedal (snáď to odcitujem presne): „Ten, kto nemá Vianoce v srdci, nikdy ich nenájde pod vianočným stromčekom“. Prenesme preto spoločne rozprávku do skutočnosti a splníme si aj tie najtajnejšie sny. Želám si, aby pre každého z nás zostali Vianoce navždy tým úžasným kúzlom bez prútika čarodeja, bez omamných odvarov a krištáľových gulí. Nech sú Vianoce aj pre Vás príležitosťou, ako sa aspoň na malú chvíľu zastaviť a vrátiť v čase. Želám si, aby aj u Vás vždy zvíťazila „sol“ nad zlatom.

Nezabudnite, všetko máme ukryté v srdciach a v najmä dlaniach, zbrázdnených cestičkami dotykov. Ten hrejivý pocit radosti by sme mali hľadať predovšetkým v sebe.

Eva Bodorová

Archív J. Štefanovič, rok 1957

Drahí spoluobčania - Zohorčania.

Ďalší rok je za nami, a preto mi dovoľte sa Vám prihovoriť a poďakovať.

Opäť je tu adventný čas, ktorý je časom, keď sa stretávajú rodiny, príbuzní a priatelia, aby si prejavili vzájomnú úctu a lásku. Je to čas, keď sa aspoň na chvíľu zastavíme, zamyslíme, bilancujeme a vďačíme. I ja bilancujem. Nielen uplynulý rok, ale celé svoje 4-ročné pôsobenie ako starosta obce. Za tieto štyri roky, vďačím práve Vám, milí Zohorčania. Bez Vás by to nešlo. Veď väčšina z Vás priložila ruku k dielu svojim spôsobom. Či už vo svojich dvoroch, predzáhradkách, v obecných spolkoch, združeniach a organizáciách. Všetkým Vám ďakujem za ochotu, Váš čas a pomoc pri organizovaní rôznych detských, kultúrnych, športových a spoločenských podujatí.

Ďakujem všetkým zamestnancom obce a zariadenia pre seniorov za ich svedomitú prácu, všetkým pedagogickým i nepedagogickým

zamestnancom materskej a základnej školy za kvalifikované výchovy a vzdelávania našich detí.

Rád by som pozdravil aj našich spoluobčanov v seniorskom veku a chcem im popriať veľa zdravia, psychických a fyzických síl a hlavne pokoj v rodine.

Touto cestou sa chcem poďakovať za dôveru, ktorú ste mi prejavili v nedávnych voľbách Vašimi hlasmi. Dali ste mi príležitosť pokračovať v rozpracovaných projektoch, myšlienkach a nápadoch, ktoré by som v Zohore chcel ešte zrealizovať. Verím, že vďaka nim sa život v našej obci skvalitní.

Na záver mi dovoľte zaželať Vám radostné, pokojné a požehnané vianočné sviatky plné porozumenia a lásky a všetko dobré do nového roka 2019. Prežite ich v zdraví a rodinnej pohode.

starosta M. Zálesňák

Ver v kúzlo Vianoc! Zázraky prichádzajú v noci...

Hoci vonku už vládlo novembrové šero, v kancelárii bola v ten deň pohoda. Možno to bolo tým, že už nám trochu prikúrili a možno to bolo aj tým, že šéfka bola od nás na kilometre vzdialená, pretože si užívala slnečné lúče a pláž v Turecku. Vlastne, ani neviem prečo je to tak, ale u nás v práci si zamestnanci vždy užívajú chvíle pohody, keď „vrchnosť nie je doma“. Hoci... pracovať sa musí, takže nikto z nás nesedí len tak so založenými rukami, ako by sa snáď niektorým mohlo zdať.

No, a v čase tejto pracovnej pohody mi kolegyňa položila otázku: „Čo budeš piecť a chystať k Vianociam?“

„Ešte neviem, ale najskôr overenú klasiku, ktorú mám už pekných pár rôčkov nacvičenú. Keď nás tu každý rok vždy v decembri uväznia bez možnosti čerpania dovolenky až do Štedrého dňa, tak si už na nejaké veľké experimentovanie v kuchyni netrúfam. No, pre moju rodinu sú spomedzi koláčikov najdôležitejšie vanilkové rožky, či zle-povačky z lineckého cesta.“

Téma Vianoc bola v tej chvíli otvorená a ja, ani neviem ako, zrazu som sa prichytila pri siahodlhom monológovi, kedy som s nadšením opisovala čaro Vianoc. O mne je už totiž verejne známe, že ja advent a Vianoce milujem a nenechám si ničím a nikým toto úžasné obdobie očakávania zázrakov pokaziť. Veru, kolegyňa si musela slovo doslova ukradnúť v pauzách mojich nádychov (inak by sa k slovu snáď asi ani nedostala). No, skrátka, predbiehali sme sa v opise Vianoc, spomínali sme na Vianoce nášho detstva, na príhody veselé, ale aj na „trapasy“ pri zabíjaní kapra, či na zjedené salónky, ktoré objavil maškrtný tatko už niekedy v čase „Svätého Mikuláša“ a vianočný stromček tak vyzeral chudobnejšie ako inokedy.

Takže sme sa dostali do zvláštneho debaklu, kedy som ja videla na Vianociach len to krásne, úžasné a skvelé a ona mi kontrovala skeptickými poznámkami o tom, ako sa Vianoce zmenili na nepoznanie a ako ju rozčuľujú všetky tie „medové“ reklamy v telke, či sadroví anjeličkovia s nápisom „Ver v kúzlo Vianoc“ alebo „Snehové vločky sú bozky zaslané od anjelov“. Náš debakel vyzeral asi takto:

„Vianoce – to je čarovné obdobie, ktoré by malo zostať v našich srdciach čo najdlhšie“,

„Nieкто chápe Vianoce len ako príležitosť k obžerstvu a dnešné Vianoce prepadli konzumu“,

„Na Štedrý deň pozerá celá naša rodina rozprávky a rodičia sa vracajú do detstva“,

„Vianoce – to je dnes už hlavne čas farizejskej charity“,

„Vianoce sú tým magickým časom, keď ožívajú tie najvzácnejšie city, aby aj v dušiach ľahostajných prebudili zvyšky dobra, ktoré často ukrývajú“...

Neviem, dokedy by sme sa takto predbiehali v plusoch a mínusoch vlastného opisu Vianoc, keď v tom zrazu do otvorených dverí našej kancelárie strčil hlavu náš mladý kolega od vedľa a len tak, ako by mu už prekážala nami rozoberaná téma, s úškrnom na tvári a stocickým pokojom hlesol:

„Pod stromčekom z plastu, chcem nájsť bedňu chlastu!“

A my?... po neuveriteľných sekundách nemého úžasu sme obe vyprskli smiechom.

„Vidíš, aj tu máš príklad toho, ako dnes mladí vnímajú Vianoce. Mne v čase Vianoc zomrela mama, keď som bola ešte dieťa, preto nemám rada Vianoce.“ Pri týchto slovách som celkom stuhla a moje ústa onemeli, akoby jej chceli aj po rokoch venovať minútu ticha na znak úcty.

P.S.

Nezaručené info z internetu: Koledu „Tichá noc, svätá noc“ pozná snáď celý svet. So vznikom piesne však súvisí zaujímavá príhoda. V kostole sv. Mikuláša v rakúskom mestečku Oberndorf, v blízkosti Salzburgu, prehrýzli myši mechy organu. Kaplán Joseph Mohr to zisťoval 23. decembra a na Štedrý deň mala byť sviatočná polnočná omša, ktorá sa nedala odslúžiť bez hudby. Mohrovi teda napadlo, že situáciu by mohla zachrániť slávnostná pieseň, ktorá by sa dala zaspievať bez hudobného sprievodu. Kaplán zložil niekoľko vhodných štvorverší, napísať hudbu však nevedel. Našťastie si spomenul na svojho priateľa, učiteľa a organistu Franza Grubera, ktorý k básni skomponoval vhodnú melódiu s dvoma sólovými hlasmi.

Eva Bodorová

Uznesenie č. 32 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 26. 10. 2018

A: Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Ing. Ivan Mackovič, Ing. Milan Olejár;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. kontrolu plnenia uznesení obecného zastupiteľstva;
4. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
5. správu komisie vzdelávania a športu;
6. správu komisie kultúrnej;
7. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
8. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 12. 9. 2018 do 22. 10. 2018.

B: Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: RNDr. Peter Labák PhD, Mgr. Marek Granec, Mgr. Jana Šimberová;
2. program zasadania OZ;
3. Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti Základnej školy, Obchodná 7, Zohor za školský rok 2017/2018;
4. Plán kontinuálneho vzdelávania Základnej školy, Obchodná 7, Zohor na školský rok 2018/2019;
5. Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti Materskej školy, Školská 2, Zohor za školský rok 2017/2018;
6. Dodatok č. 1 k Zriaďovacej listine Základnej školy, Obchodná 7, 900 51 Zohor, IČO: 36063959, zo dňa 27.12.2011 vydanéj Obcou Zohor č. j.: 1336/11/ŠKOL, s účinnosťou od 01.11.2018;
7. zmluvu o vyhotovení diela – spracovanie „Zmien a doplnkov územného plánu obce Zohor č. 6“ so spoločnosťou ÚPn s.r.o. Drotárska cesta 37, 811 02 Bratislava (zhotoviteľ) a s Obchodnou spoločnosťou BEL-HOUSE, a.s., Volgogradská 13, 080 01 Prešov (preberateľ);
8. mandátnu zmluvu – obstaranie územnoplánovacej dokumentácie Územného plánu obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 6 so spoločnosťou A.R.CH. s.r.o. Nováckeého 6, 841 04 Bratislava (mandatár) a s Obchodnou spoločnosťou BEL-HOUSE, a.s., Volgogradská 13, 080 01 Prešov (dĺžnik);
9. cenovú ponukou spol. PROarbor s. r. o., Gessayova č. 47, 851 03 Bratislava na bezpečnostný orez a výrub stromov a areáli ZŠ v cene 6 666 € s DPH;
10. cenovú ponukou Miroslava Mifkoviča, Struhárová č. 32, 900 51 Zohor na rekonštrukciu elektrického zariadenia v budove ČOV Zohor v celkovej cene 8 856 € (nie je platca DPH);
11. Rokovací poriadok obecného zastupiteľstva a komisií obecného zastupiteľstva obce Zohor;

12. na základe výberového konania cenovú ponuku Jána Granca, Dolná 139/59, 90051 Zohor, IČO: 32 637 101 na zákazku: „Zimná údržba miestnych komunikácií a verejných priestranstiev v obci Zohor na zimné obdobie 2018/2019“;
13. na základe výberového konania cenovú ponuku spoločnosti COMFING spol. s r.o., Pod gaštanami 8, 821 07 Bratislava, IČO: 35 681 918 na zákazku: „Rekonštrukcia chodníka – ul. Lábska v obci Zohor“, v celkovej sume 30 423,30 € s DPH;
14. na základe výberového konania cenovú ponuku spoločnosti OCTAGO CORPORATION, j.s.a., Hlboká 3023/31, 921 01 Piešťany, IČO: 51 010 003 na zákazku: „Workout Zohor – exteriérové ihrisko“, v celkovej sume 19 839,97 € s DPH.

C: Súhlasí:

1. s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 844 reg. „E“ žiadateľom p. Bernardovi Lukovskému, Nám. 1. mája č. 8, 900 51 Zohor a p. Jurajovi Badrnovi, Domkárska č. 26, 900 51 Zohor, minimálne za cenu stanovenú znaleckým posudkom s tým, že geometrický plán a znalecký posudok dajú vypracovať žiadatelia na vlastné náklady;
2. so zriadením vecného bremena práva ťahania a uloženia VN káblového vedenia na obecnom pozemku parc. č. 21655 reg. „C“ podľa predloženého návrhu GP č. 131/2018, ktorý vypracoval Marek Víšvader, za cenu 150 €.

D: Nesúhlasí:

1. so zmenou využitia pozemkov parc. č. 22347, 22348, 22349 v rámci zmien a doplnkov č.6 územného plánu, pre žiadateľa BEL-HOUSE, a. s., Volgogradská č. 13, 080 01 Prešov;
2. s uzatvorením Dodatkov č.1 a č. 2 k Zmluvám o nájme poľnohospodárskych pozemkov uzatvorenými medzi Obcou Zohor a FirstFarms Mlyn Záhorie, a. s., Vinohrádok 5741, 901 01 Malacky.

E: Poveruje:

1. starostu obce Zohor na predloženie Žiadosti o poskytnutie podpory formou dotácie z Environmentálneho fondu, činnosť C2 - Predchádzanie vzniku biologicky rozložiteľných komunálnych odpadov a zhodnocovanie biologicky rozložiteľných komunálnych odpadov.

F: Ruší:

1. Bod C. odst. 4, Uznesenia č. 9/2016;
2. Bod C. odst. 1, Uznesenia č. 16/2016;
3. Bod B. odst. 4, Uznesenia č. 27/2018.

OBEC ZOHOR

Vás srdečne pozýva na

VIANOČNÉ TRHY

ktoré sa uskutočnia

**v sobotu 15. decembra 2018 od 8,00 do 13,00 hod
v priestoroch kultúrneho domu a na Obchodnej ulici**

Príďte si vychutnať vianočnú atmosféru, nakúpiť darčeky a stráviť príjemný predvianočný deň.

Volby do orgánov samosprávy obcí 2018

Milí občania, iste ste všetci postrehli, že 10. novembra 2018 sa konali na Slovensku komunálne voľby. V našej obci boli pre voličov otvorené dve volebné miestnosti. Na obecnom úrade a základnej škole. Na post starostu sme mali len jedného kandidáta a na poslancov sa ich prihlásilo 18. Šancu uspieť mali jedenásti.

K volebným urnám malo možnosť prísť 2738 oprávnených voličov. Túto možnosť využilo len 984 voličov, čo je 35,93%. Možno preto, že starosta bol už vopred jasný bola účasť na voľbách pomerne nízka.

A tu sú výsledky volieb do orgánov samosprávy obcí, konaných 10. novembra 2018

Starostom obce na roky 2018 – 2022 sa stal:

Bc. Martin Zálesňák s počtom platných hlasov **912.**

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva:

Jakub Badrna s počtom platných hlasov **524**

Martina Rybárová s počtom platných hlasov **483**

Ivan Mackovič, Ing. s počtom platných hlasov **451**

Jozef Gerthofer s počtom platných hlasov **430**

Marek Granec, Mgr. s počtom platných hlasov **429**

Juraj Štefanovič s počtom platných hlasov **412**

Ján Polakovič, Ing. s počtom platných hlasov **406**

Marek Timko, Mgr. s počtom platných hlasov **398**

Milan Olejár, Ing. s počtom platných hlasov **376**

Miroslav Kovár s počtom platných hlasov **355**

Rastislav Šubjak s počtom platných hlasov **346**

Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva:

Eva Bodorová s počtom platných hlasov **311**

Andrea Struhárová s počtom platných hlasov **309**

Marcel Dudek, Ing. s počtom platných hlasov **294**

Zuzana Sirotová s počtom platných hlasov **262**

Ondrej Beňa s počtom platných hlasov **232**

Gabriel Struhár s počtom platných hlasov **133**

Mário Brezanský, Bc. s počtom platných hlasov **126**

Podrobné informácie ku komunálnym voľbám zverejňuje ministerstvo vnútra na stránke www.minv.sk/?volby-oso2018.

Starostovi i novozvoleným poslancom srdečne blahožaláme.

Redakcia ZH

O dvoch generáciách voličov

Po štyroch rokoch nastal čas voľby nového obecného zastupiteľstva a tak tiež nového starostu. Teda u nás staro-nového, keďže ako isto viete vyhral opäť Martin Zálesňák. Voľby si nenechali újsť občania Zohora, ktorí chceli odovzdať hlas a takto podporiť svojich kandidátov. Účasť na voľbách nebola veľmi veľká. Potešiteľné však je, že svoje volebné právo využilo veľa prvovoličov a odovzdať svoj hlas prišiel aj najstarší občan našej dediny 99-ročný pán Vendelín Fumač. Neodradil ho od tohto úmyslu ani jeho úctyhodný vek a prišiel, respektive do bicykloval až k volebnej urne. Svoju povinnosť si splnil a svojou bezprostred-

nosťou a úsmevom na tvári potešil aj prísediacu komisiu. Pánovi Fumačovi prajeme pevné zdravie a prvovoličom chuť a výdrž do ďalších a ďalších volieb, poprípade môžu skúsiť niekedy aj kandidatúru.

E. Dinušová

Obecné oznamy

Komunálny odpad

V novembri tohto roku vláda schválila zákon „o poplatkoch za uloženie odpadu a o zmene a doplnení zákon č. 587/2004 Z. z. o environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“

Vláda týmto zákonom zdvíha poplatky za uloženie komunálneho odpadu, aby prinútila občanov našej republiky viac separovať odpad, pretože patríme medzi krajiny s najhorším percentom separovaného odpadu v EU.

Priemerná štvorčlenná rodina na Slovensku zaplatí za odpad 108 € ročne, avšak pri nesprávnom nastavení množstva kontajnerov to môže byť aj dvojnásobok. Na Slovensku sa pritom platí len za zmesový komunálny odpad, **odvoz recyklovaného odpadu je zadarmo.**

Zmena tohto zákona sa zásadne dotýka obcí, v ktorých katastrach sa nachádzajú skládky odpadu. Doteraz sa podľa zákona odvádzal poplatok 5,04 € za každú tonu uloženého odpadu obci, v ktorej katastri sa nachádzala skládka odpadov. Po novom sa tieto poplatky zdvihli. V roku 2019 v rozsahu od 7 do 17 € za tonu (podľa úrovne vytriedeného odpadu). Napríklad v obciach, kde sa separuje na úrovni 50 až 60 %, bude tento poplatok v nasledujúcom roku 7 €/t., kde sa **separuje 30-40% (do tohto pásma spadá Zohor) je poplatok 8 €/t** a kde sa separuje len 10-20% je tento poplatok 12 € / t. **Ale pozor !!! Tieto poplatky sa budú každoročne zdvíhať.** Napríklad ak sa naša obec nezlepší v separovaní, tak v roku 2021 bude tento poplatok až 22 € za tonu.

Položka	Úroveň vytriedenia komunálneho odpadu	Sadzba za príslušný rok v eurách . t ⁻¹		
		2019	2020	2021
1	<10%	17	26	33
2	10-20%	12	24	30
3	20-30%	10	22	27
4	30-40%	8	13	22
5	40-50%	7	12	18
6	50-60%	7	11	15
7	>60%	7	8	11

Čo je ale najzásadnejšie, tieto príjmy z poplatkov za uloženie odpadov na skládku nepôjdu do obce, ale budú príjmom environmentálneho fondu (štátny fond). Environmentálny fond bude tieto peniaze rozdeľovať. Podľa zákona by do našej obce malo prísť z envirofondu 5 € / t. Obec tieto peniaze môže použiť na účely odpadového hospodárstva (za účelom použitia na odpadové hospodárstvo sa nepovažuje zníženie poplatku za komunálne odpady). Ak chce naša obec použiť tieto financie na iný účel ako účel odpadového hospodárstva, musí obec dosiahnuť úroveň vytriedenia aspoň 60 %.

Doteraz obyvatelia našej obce neplatili poplatok za uloženie komunálneho odpadu (nakolko sa tieto poplatky vracali obci), platilo sa len za zvoz. Sadzba poplatku bola 0,0059 € za liter. Z toho sa vyrátaval poplatok za zvoz odpadov podľa objemu zbernej nádoby (1100 l, 240 l alebo 120 l krátko mesačný interval zvozov). Obyvatelia našej obce vyprodukovali v priemere 890 ton ročne (v roku 2016 – 890,99 t, v roku 2017 – 893,1 t za rok).

Ak sa naša obec nezlepší v separovaní, podľa nového zákona by mala obec zaplatiť do environmentálneho fondu:

v roku 2019 – cca 7.120 € (8€ x 890 t)

v roku 2020 – cca 11.570 € (13 € x 890 t)

v roku 2021 – cca 19.580 € (22 € x 890 t)

Ak by sme sa zhoršili v separovaní, budú tieto poplatky ešte vyššie. Ale naopak, ak sa zlepšime v separovaní, môžu byť tieto poplatky v nasledujúcich rokoch nižšie...

Čím viac separujem => mám menej komunálneho odpadu => potrebujem menšiu nádobu => za menšiu nádobu (alebo väčší interval zvozu) => menej platím!!!

Na základe zvýšenia týchto poplatkov sa obecné zastupiteľstvo rozhodlo zvýšiť poplatok za 1 l odpadu na 0,01 € (pre porovnanie napr. v Lábe je tento poplatok 0,014 €/l). **Ak sa nezlepšime v separovaní, tento poplatok sa môže každoročne zvyšovať!**

Čím viac budeme separovať, **nebudú zbytočne odchádzať Vaše a obecné financie do štátneho rozpočtu. Separujte, ušetríte svoje financie, obecné financie a hlavne chránime životné prostredie!**

Nádoba	Interval	Sadzba poplatku	Ročný popl. na nádobu 2018	Sadzba poplatku	Ročný popl. na nádobu 2019	Ročný počet zvozov
120	1x mes.	0,0059	9,20 €	0,01	15,60 €	13
240	1x mes.	0,0059	18,40 €	0,01	31,20 €	13
1100	1x mes.	0,0059	84,37 €	0,01	143,00 €	13
120	2x mes.	0,0059	18,40 €	0,01	31,20 €	26
240	2x mes.	0,0059	36,81 €	0,01	62,40 €	26
1100	2x mes.	0,0059	168,74 €	0,01	286,00 €	26
120	4x mes.	0,0059	36,81 €	0,01	62,40 €	52
240	4x mes.	0,0059	73,63 €	0,01	124,80 €	52
1100	4x mes.	0,0059	337,48 €	0,01	572,00 €	52

Obecné oznamy

Stočné

V týchto dňoch bolo do schránok obyvateľov obce doručené spolu s vyúčtovacími faktúrami za stočné (odvod a vyčistenie splaškových odpadových vôd) za „stočný rok“ 2018 /obdobie od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018/ aj oznámenie o zmene výšky stočného. Odo dňa 01.10.2018 je účinné Všeobecne záväzné nariadenie obce Zohor č. 4/2018 o verejnej kanalizácii a odpadových vodách, na základe ktorého je zmenená cena stočného v obci Zohor. Cena za 1 m³ je stanovená v súlade s Rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví na cenu 0,88 €/m³ bez DPH, t. j. 1,056 € s DPH. Všeobecne záväzné nariadenie obce Zohor č. 4/2018 o verejnej kanalizácii a odpadových vodách bolo schválené Uznesením č. 31 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 14.09.2018.

Zvyšovanie akýchkoľvek cien nie je populárne, pretože sa to bytostne dotýka každého z nás a hlavne našich peňaženiek. Je však potrebné si uvedomiť, čo podmieňuje zvyšovanie cien, v našom prípade ceny stočného. Je to niekoľko nezanedbateľných aspektov.

Verejná splašková kanalizácia v našej obci bola budovaná a kolidovaná po jednotlivých etapách od r. 1999. Obyvatelia obce platia stočné od r. 2003. Od r. 2003 do r. 2006 bola výška stočného stanovovaná každoročne Úradom pre reguláciu sieťových odvetví a následne schvaľovaná obecným zastupiteľstvom. Od r. 2006 je v zákonných intervaloch stanovená maximálna cena stočného rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len URSO), to znamená, že obecné zastupiteľstvo môže stanoviť cenu maximálne do výšky stanovenej rozhodnutím URSO. Maximálna cena stanovovaná rozhodnutím nie je výmysel, je to cena vypočítaná z reálnych nákladov vynaložených na správu, údržbu, opravu, výmenu jednotlivých častí kanalizačného systému, zariadení a technológie a bežných výdavkov na chod ako je elektrická energia, mzdy, spotreba vody, pravidelný odber a analýzy vzoriek vyčistenej vody, atď. V našej obci nebola cena stočného menená od r. 2006, od r. 2012 podlieha stočné zdaneniu – DPH, čo je však príjem štátu, nie obce.

Čas sa nedá zastaviť a aj technológia starne a je potrebná jej pravidelná údržba, oprava a výmena. Taktiež obec sa rozširuje a byť pripojený na kanalizáciu nie je len zákonná povinnosť, ale aj štandard, bez ktorého si nevieme predstaviť bežné fungovanie našich domácností. V roku 2017 bola dobudovaná časť kanalizácie v lokalite „Benátky“, kde obec zainvestovala zaokrúhlene 40. 000 €. V roku

2018 bola rozšírená kapacita Čistiarne odpadových vôd, čo finančne zastrešil súkromný investor sumou 120. 000 €, ďalej bola vymenená časť technológie, konkrétne odstredivka, ktorá taktiež nebola kapacitne postačujúca, tu zainvestovala obec 152. 000 € a toho času prebieha rekonštrukcia elektroinštalácie v budove ČOV, čo bude obec stáť cca 8 900 €. Okrem vyššie uvedených investícií tu sú bežné náklady ako mzdy, elektrická energia (mesačne cca 3. 000 €), voda, flokulant, pravidelný odber a analýzy vzoriek vyčistenej vody, atď. Keď sa na to človek pozrie objektívne, obec a Technické služby Zohor zainvestujú ročne do chodu kanalizácie a ČOV až trojnásobne viac finančných prostriedkov ako je výnos zo stočného, samozrejme odhliadnuc od veľkých investícií, tam je násobok vyšší.

V neposlednom rade jedným z dôležitých aspektov je aj to, ako sa my, obyvatelia a užívatelia verejnej kanalizácie chováme. Ruku na srdce, kto z vás nikdy nevyliadol do záchoda tekuté zvyšky stravy, „šak to je len voda“, alebo vlhčené vreckovky... Mastnoty zo stravy a z vlhčených vreckoviek vytvárajú v kanalizačnom systéme tzv. „koláče“, ktoré upchávajú kanalizačné potrubie a ničia čerpadlá = výdavky na opravy a výmenu. Zvod dažďových vôd do splaškovej kanalizácie – odhliadnuc od toho, že je to protizákonné, je potrebné si aj uvedomiť, že riedenie splaškových vôd dažďovými vodami nám, laicky povedané, zabíja baktérie v čističke = ďalšie náklady. Takýchto príkladov by sa dalo uviesť neúrekom. Do kanalizácie nepatria žiadne zvyšky stavebných materiálov, odpady z kuchyne, ako sú zvyšky jedla a iný komunálny odpad, oleje, farby, rozpúšťadlá alebo iné chemikálie, predmety z tkaniny, dámske hygienické vložky a vatové tyčinky, detské plienky, ani vreckovky, ale aj napriek tomu sa s tým bežne stretávame. Kanalizácia nie je odpadkový kôš!!!

Nefunkčná kanalizácia spôsobuje upchávanie, zápach a následne havárie kanalizačnej siete, čo znamená vysoké náklady na ich odstránenie. Taktiež čistenie a revízia odpadom zanesených kanalizačných potrubí a čerpadiel nie je lacná záležitosť. Je potrebné si uvedomiť, že tu funguje priama úmera, vyššie náklady pre majiteľa a prevádzkovateľa kanalizácie = vyššie poplatky pre obyvateľov.

Starostlivosť o čistotu a správne fungovanie kanalizácie by mala byť pre každého obyvateľa samozrejmosťou a základnou povinnosťou.

Členovia medzivládnej komisie navštívili Zohor

Na základe dohovoru s Ministerstvom vnútra SR (MV SR) prišla do Zohora 24. októbra medzivládna delegácia v rámci 17. zasadania Spoločnej slovensko-ruskej medzivládnej komisie pre starostlivosť o hroby padlých vojakov a civilných obetí vojny (23. - 24. 10. 2018). Na obecnom úrade ich privítali starosta obce Martin Zálesňák a Roman Šimoník, predseda OZ Zohor včera a dnes.

Vedúci ruskej delegácie generál Alexandr Valentinovič Kirilin, zástupca predsedu ruskej časti Spoločnej slovensko-ruskej medzivládnej komisie pre starostlivosť o vojnové hroby, vedúci expert (námestník zástupcu ministra obrany Ruskej federácie / RF/) poďakoval za privítanie, prijatie a príhovory. Súčasne uviedol niekoľko dôležitých potvrdzujúcich informácií ku slovám, ktoré odzneli v privítacom príhovore o počte ľudských obetí, význame pripomenutia si histórie, ktorá sa nás týka a poučenia sa z nej.

Ďalšími členmi delegácie boli Sergej Jevgenijevič Piljajev, člen komisie, generálny riaditeľ Asociácie medzinárodnej vojnovopamiatkovej

spolupráce „Vojennyje memorialy“, Alexandra Dmitrevna Černikina, pracovníčka oddelenia Konzulárneho odboru Ministerstva zahraničných vecí RF, Alexandr Nikolajevič Vinogradov, úrad vojenského pridelenca, Jekaterina Igorevna Kursakova, pracovníčka Zastúpenia

Ministerstva obrany /MO/ RF pre organizáciu a riadenie vojnovopamiatkovej práce v zahraničí (v Slovenskej republike), Marija Michajlovna Gorina, pracovníčka Zastúpenia MO RF pre organizáciu a riadenie vojnovopamiatkovej práce v zahraničí (v Slovenskej republike).

Za slovenskú stranu boli prítomní: vedúci slovenskej delegácie Adrián Jenčo, predseda slovenskej časti komisie a generálny riaditeľ sekcie verejnej správy MV SR, Jana Kráľová, členka komisie, Odbor miestnej štátnej správy, samospráva a zahraničných vzťahov MV SR, Imrich Purdek, Vojenský historický ústav - Ministerstvo obrany SR, Pavol Šimunič, Ministerstvo kultúry SR a tlmočníčka Hella Čatij.

So záujmom si pozreli prebiehajúcu rekonštrukciu Pomníka padlých vojakov zo Zohora v 1. svetovej vojne.

Nasledovalo polozenie vencov na cintoríne ku Pomníku padlým vojakom Červenej armády. Uzanlivo sa o obnovenom pomníku vyjadřili vedúci ruskej a slovenskej delegácie generál A. V. Kirilin a generálny riaditeľ A. Jenčo. Ocenili samotnú stavbu a aj grafické prvky na nej umiestnené.

Po krátkom občerstvení pokračovala návšteva na Záhorí v Malackách, kde boli privítaní viceprimátorom mesta Milanom Ondro-

vičom. Ku delegácii sa pripojil Jozef Mračna - prednosta Okresného úradu v Malackách. Delegácia položila vence ku Pomníku vojakom ČA v parku pred kostolom a nasledovala prehliadka Kostola Nanebovzatia Panny Márie, kde im sprievodcovia sprítomnili históriu kostola, ukázali im svetovú raritu - Sväté schody a aj krypty. Po prehliadke kostola sa delegácia presunula do zámku, kde si prezrela časti, v ktorých sídlilo počas druhej svetovej vojny Gestapo a kde boli vypočúvaní a väznení ľudia. Ďalej si prezreli protiletectký kryt so zachovaným nemeckým nápisom a ďalšie zaujímavé miesta v budove.

Dovoľte mi poďakovať ľuďom, ktorí sa pričínili o úspešný priebeh návštevy. Sú to: Martin Zálesňák – starosta Zohora, Júlia Mundoková z OcÚ Zohor, Róbert Rybár a kolektív z Reštaurácie Denný Bar Margit, Juraj Říha - primátor Malaciek, Milan Ondrovič - viceprimátor Malaciek, Jozef Mračna – prednosta Okresného úradu v Malackách, Jana Zetková - riaditeľka MCK Malacky, Martin Macejka - MCK Malacky, Pavol Vrabec - MCK Malacky, Andrej Wsol - MCK Malacky, Jana Kráľová z MV SR a ďalší.

*Roman Šimonič, predseda OZ Zohor včera a dnes,
koordinátor návštevy na Záhorí*

Mariazell, mestečko v srdci Rakúska a cirkevný zbor Glória

Mnohým rezonuje v ušiach Mariazell ako pútnické miesto. Miesto, kam chodia ľudia prosiť alebo ďakovať. Prosiť a dúfať, že dostanú. Tak, ako sa to hovorí v Biblii. Predsa len sa nachádzame vo výške 868 metrov nad morom, a tak je to tu trochu bližšie k nebu ako na Podunajskej nížine. Mariazell je však miestom, kde sa z pútnikov stávajú turisti a z turistov pútnici..

Podľa legendy o vzniku pútnického miesta Mariazell poslal v roku 1157 opát Otker z benediktínskeho kláštora St. Lambrechta mních menom Magnus do tohto regiónu, ktorý bol vtedy vo vlastníctve kláštora. Mních mal za úlohu poskytnúť duchovnú starostlivosť a podporu tunajším ľuďom. Opát mu povolil, aby si mohol na dlhú cestu vziať so sebou nevelkú, iba 48 cm vysokú sošku Panny Márie vyrezanú z lipového dreva. Večer 21. decembra mu však takmer pred cieľom spadla do cesty obrovská skala, ktorá mu nedovoľovala pokračovať v jeho púti, a tak sa Magnus so svojou modlitbou obrátil o pomoc na Božiu Matku. Zrazu sa skala rozštiepila a mních tak mohol pokračovať ďalej. Po príchode do cieľa Magnus postavil sochu na peň, nad ktorým postavil prístrešok, ktorý slúžil ako kaplnka a zároveň aj jeho príbytok. Po „Márii v cele“, ktorá sa čoskoro stala centrom duchovného života a onedlho aj cieľom pútnikov, je pomenované aj samotné mestečko Mariazell.

Pre veriaciach Rakúšanov je Mariazell spolu s nádherným pútnickým chrámom a milostivým oltárom Panny Márie najväčšou národnou svätyňou. Mariazellskú Madonu volajú tiež Magna Mater Austriae (Veľká Matka Rakúska). Posvätná soška je dodnes umiestnená v kaplnke uprostred baziliky a počas celého roku je zaodetá do drahých vyšívaných šiat. Len dvakrát do roka – 21. decembra a 8. septembra – je možné uzrieť ju bez nich. Za rok začatia výstavby pútnického kostola sa považuje rok 1200, ktorý je uvedený aj na reliéfe hlavné-

ho vchodu do baziliky. Počas stáročí svojej existencie kostol viackrát zmenil svoju podobu. Najprv bol románsky, potom gotický. Dnešná podoba baziliky pochádza zo 17. storočia, kedy už rozmerovo nestačila veľkému množstvu pútnikov a prešla rozsiahlou prestavbou. Tak vznikla zvonku veľmi jednoduchá, avšak zvnútra majestátna, päťlôžová stavba s vencom kaplniek, ktorá je hojne barokovo zdobená maľbami a štukatúrami. Vnútrajšku dominuje strieborný milostivý oltár.

Toto je pár slov z histórie a terajšieho života z miesta, kde sa stretávajú ľudia z celého sveta, aby zložili poklonu p. Márii a spoločne sa modlili, spievali a ďakovali. Do tejto krásnej baziliky bol pozvaný i náš zbor Glória, ktorý už po štvrtýkrát sprevádzal liturgiu sv. omše, na deň slávenia slovenského dňa 21.9.2018. Pozvanie sme prijali od p. farára ThDr. Mariana Červeného, PhD., ktorý celebraval omšu i sprevádzal modlitbou na Krížovej ceste. Radi sa sem vraciame a i keď už je to pre nás známe miesto, ktoré sa pre členov zboru Glória stalo každoročnou tradíciou, vždy sa nájde niečo, čo Vás na tomto krásnom mieste zaujme, poteší a povzbudí. Tak, ako je pre Rakúšanov miesto v bazilike národnou svätyňou, tak pre nás i pre všetkých, ktorí doprevádzali náš zbor do tohto kostolíka je to miesto, kde sa stretávate s najväčším pokojom, ktorý vyžaruje všade navôkol a ktorý Vám pomôže načerpať energiu na dlhé obdobie.

Pri vchode do baziliky je napísané niečo v zmysle, že každý deň možno začať odznova. A to je podľa mňa myšlienka, ktorá nám dáva nádej, že sa v tomto krásnom malebnom mestečku, v Bazilike p. Márie stretne opäť, aby každé ráno bolo pre nás požehnané.

Ing. Olga Hladíková

Október mesiac úcty k starším

Jeseň je obdobím umeleckých diel prírody, ktorá je ako krásna paleta. Stromy ohromujú pestrými farbami. Takýmto krásnym umeleckým dielom je aj človek v jeseni života. Tvaroval a formoval ho majster život svojimi skúškami, radosťami, ale aj starosťami.

Bolo by nedôstojné, aby sme na našich skôr narodených zabúdali. Všetci raz budeme starí. Ale veď oni nie sú starí oni sú krásni. Krásni sú vďaka svojej múdrosti. Prejavujeme im úctu, pretože nám ešte vždy majú čo dať. Človek sa učí celý život. A najlepším učiteľom sú jeho najbližší. Rodina. Rodičia či starí rodičia.

Október je mesiac úcty k starším. Nezabúdajme na nich dnes a ani zajtra. Vážme si ich pokiaľ sú tu medzi nami a nielen v októbri, ale každý deň v roku. Lebo, keď tu už nebudú bude neskoro.

Každoročne sa v našej obci koná stretnutie dôchodcov. Nebolo tomu inak ani tohto roku. Kultúrny dom sa 20. októbra 2018, v poobedných hodinách zaplnil takmer do posledného miesta. Na privítanie hrala detská hudobná skupina Vega, ktorú vedie p. A. Prečúchová-Štefanovičová. Úvod patrilo už tradične pani učiteľke B. Štefanovičovej, ktorá sa aj tento rok zhostila roly moderátorky a privítala všetkých prítomných. Potom nasledovali príhovory pána starostu a pána farára, plné vrúcnych slov. O program sa tento rok postarali deti zo Školského klubu detí pri Základnej škole. Spolu s pani vychovávateľkou J. Stachovou si pripravili pásmo slova a hudby. A. Netri sa predstavil hrou na harmonike a dievčatá Z. Sabolová, N. Havranová, L. Strošová, E. Netriová

a A. Goliašová uvili pre babičky a dedkov kyticu básničiek a H. Rovná zahrala na píšťalku.

Po peknom programe prišli na rad gratulácie od obce jubilantom, ktorí v tomto roku dovŕšili 70,80 a 90 rokov života, manželským párom, ktorí to spolu ako sa povie v dobrom i v zlom ťahajú už 50 a 60 rokov. A nechýbala ani gratulácia najstaršiemu občanovi našej obce, ktorým je náš úžasný 99 ročný mládenec a optimisticky naladený človek, pán Vendžo Fumač. Všetkým jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme hlavne veľa zdravíčka, lebo to je pre každého človeka to najpotrebnejšie. Pevne veríme, a dúfame, že o rok budeme spolu s pánom Vendžom oslavovať sto rokov od jeho narodenia.

Po skončení oficialít prišlo na rad pohostenie, ktorého sa ujali žiaci základnej školy. Pod pozorným dohľadom

pani učiteľky Bibiany sa desať krásne odetých mládenecov a dievčat postaralo o to, aby nikto nezostal hladný ani smädný.

Manželia Červinkovci, sú zárukou dobrej nálady a bez nich si už stretnutie našich seniorov nevieme ani predstaviť. Takže, nechýbali ani tento rok. Vďaka ich muzike je vždy parket plný zvrätajúcich sa tanečníkov. Záver posedenia ukončili spoločnou piesňou.

Milí naši seniori aj tento rok nám bolo s vami krásne. Tešíme sa na ďalšie stretnutia, či už na ulici, v kostole alebo na iných akciách, ktoré sú v našej obci. Radi s vami podebatujeme a prehodíme slovo dve či tri. Sme radi, že Vás máme!

Za redakciu ZHJ. Ščepánková

Pán dekan Jozef Slamka

V sobotu 24. novembra 2018 sme na čele s naším pánom farárom odpovedali na dočasný odpočinok nášho bývalého kňaza pána dekana Mons. Jozefa Slamku v jeho rodnej obci Báb. Pán dekan sa dožil 78 rokov a počas svojej 53 – ročnej kňazskej služby pôsobil v týchto farnostiach: Tvrdošovce, Vrbové, Nové Zámky, Bratislava – Nové mesto, Vysoká, Trnava, Zohor a Blatné. Posledné 3 roky života strávil na odpočinku v Bábě.

Pán dekan v našej farnosti Zohor pôsobil 14 rokov, počas ktorých skoro kompletne zrekonštruoval náš kostol, kaplnky či sochy, ktoré v našej obci máme. Dalo by sa povedať, že bol kňazom "staviteľom", ale on veľmi dobre vedel, že nestačí len obnovovať Pánove chrámy, ale že prvoradá úloha kňaza je stavať Boží chrám v srdci človeka. A tak sme mohli pána dekana stretnúť okrem kostola a fary, na ulici,

na futbalovom zápase, na brigáde, na farskom plese, na výlete s mladými, hrať s miništrantmi futbal či hokej, v škole, v našich rodinách, na "stretkách", ba nebáli sa vstúpiť ani do šenku medzi chlapov.

Veľmi radi sa stretali s ľuďmi a rozprávali sa s nimi o ich živote, politike, športe, kultúre a medzi tým všetkých vždy o Pánu Bohu, o cirkvi, o morálke, o povzbudení, o ľudskej krehkosti padnúť, o Božej pomoci, o nádeji vo večný život. Ich rozhovory s ľuďmi boli také, aké mával Pán Ježiš v evanjeliách. Začínali svetsky a končil nábožne. Až teraz si možno začneme viacej uvedomovať, ako nás toto všetko pomaličky pretváralo a posúvalo nás to viacej a viacej k Pánu Bohu.

Pán dekan už sa momentálne nedokážeme vidieť z očí do očí, ale ešte raz prijmite naše poďakovanie za všetky tie Vaše námahy, obety, slzy, sväté omše, práce, požehnanie, rozhršenia, krsty, zaopatrovania, pohreby a nech Vám to dobrý Pán Boh odmení hojnou odmenou v Jeho nebeskom kráľovstve.

Na záver sa nám nedá s Vami nijako inak rozlúčiť, len slovami Vášho už bývalého farníka, priateľa Alojza Grélika, ktorý Vás bol aj navštíviť v nemocnici, kde ste trpezlivo niesli svoj kríž ťažkej choroby: „Pán dekan, dovidenia v nebi!“

Zohorskí farníci

Cibulári hodovali ...

...a nielen cibulári, ale všetci, ktorí prišli 29. septembra 2018 do areálu futbalového ihriska v našej dedine.

O začiatok a oficiálne otvorenie 7. ročníka cibulových hodov sa postaralo 23 súťažných mužstiev, ktoré sa prihlásili do hlavnej súťaže podujatia - Varenie gulášu. Na zahnanie nudy boli vyhlásené aj malé súťaže, a to v krájaní hneď po mäse, druhej najhlavnejšej ingrediencie gulášu - cibule, pri ktorej niektorým pretekárom padali slzy ako hrachy. Aspoň nemuseli veľa soliť. Ďalšou disciplínou bol hod bagančou.

Na uvarenie dobrého gulášu je potrebný čas a ten všetkým prítomným spríjemňovala už mnohým známa country kapela Lofosi. Bez nej si už cibulové hodovanie ani nevieme predstaviť.

Každé spoločenské podujatie sa nezaobíde bez detského štebotu, a preto je potrebné deti nejako zabaviť. Organizátorom z Občianskeho združenia Zohorské ozveny sa to podarilo na jedničku. Pripravili pre nich maľovanie na tvár, rôzne súťaže, kreslenie, vozenie na voze s kónikom a pod.

V príjemnej atmosfére hodiny ubiehali akosi rýchlejšie ako inokedy a ani sme sa nenazdali a gulášik bol hotový. Odborná porota v zložení: predseda poroty A. Klas a členovia L.Drahoš, M. Zálesňák, I. Mikletič, M. Grélik a súťažiaci z tímu Bytovkári sa poradila a poobede sme sa dočkali výsledkov. Víťazmi sa stali, ak nás pamäť neklame, už po tretíkrát Týraní muži, menovite páni: Pavlačič, Tóth, Dulanský a Ulehla, ktorým sme položili zopár otázok.

Kolký ročník varenia gulášu ste v tomto roku absolvovali?

Náš tím sa zúčastnil všetkých ročníkov, čiže 7 krát.

A ako sa Vám darilo?

Darilo sa nám veľmi dobre a s umiestneniami sme nadmieru spokojní. Na konte máme tri prvé miesta, jedno druhé a tri štvrté miesta.

Tak to sú veľmi krásne výsledky, ku ktorým Vám srdečne blahoželáme. Používate vždy ten istý recept, alebo iný alebo je to čistá improvizácia?

Nič nenechávame na náhodu a používame vždy ten istý recept. Ale asi to pozná každý, že ak niečo robíte lepeňáky, nikdy to nie je to isté, a preto sme neskončili vždy prví.

Už z názvu je jasné, že vo Vašom tíme sú samí muži, a čo manželky, tie Vám len držia palce, alebo môžu mať aj poradné slovo?

Manželky robia dozor, sem tam nám niečo poradia, ale hlavne sú krásnou ozdobou nášho tímu.

Vítazný tím - Týraní muži

Druhé miesto získal tím Tré pječní v zložení páni Cabadaj, Grelik a Prešinský a tretie si odniesli páni Kovárovci z Kovár -teamu.

Poobedný program otvorili mažoretky ELLA z Malaciek, kde nechýbali ani naše dievčatá Ema, Júlia Johanka a Sandra.

Veľký úspech mali aj Vrbovskí víťazi, ktorí zahrli na farebnú škálu neskutočných nástrojov vyrobených z takých materiálov, nástrojov a vecí až človeku rozum zostal stáť. Neverili by ste, že vysávače napojené na rôzne trubice a hadičky, do ktorých sa fúka, môžu vydávať celkom zaujímavé tóny. A do toho spev bratov Jobusovcov. No paráda.

Záver patril skupine P.R.D a I. V jej podaní zazneli hity z čias minulých, ale i súčasných.

Milí hostitelia a usporiadatelia cibulového hodovania, ďakujeme Vám za pohostenie a príjemne strávený čas vo vašej spoločnosti. Ďakujeme, že sme aj vďaka Vám nemali na obed lepeňáky, ktoré sme nechali doma. Svoje prázdne bruchá sme naplnili mňam gulášom, pečienkami od Marišky, cibulovými špecialitami, zapili čapovaným pivom a kofolou a vínkom z Vinotéky.

Tešíme sa na stretnutie s Vami zase o rok.

Čo nového v škôlke ?

Koncom mesiaca september 2018 nám vyrástlo v nasej škôlke krásne novučičké dopravné ihrisko za podpory obce a rodičovského združenia. Betónová plocha sa počas niekoľko dní zmenila na úžasné ihrisko so značkami, cestami, križovatkami i chodníkmi pre chodcov.

Vďaka nadácii VOLKSWAGEN SLOVAKIA sa naše deti môžu vytešovať z autíčiek. Odrážadlá a prilby zakúpilo rodičovské združenie pri materskej škole. Takže žiadna čarovná víla s čarovným prútkom, ale dobrí ľudia, ktorým záleží na výchove a vzdelávaní našich detí. Patrí im vrúcne poďakovanie!

V pedagogickom procese sa uplatňuje princíp aktivity dieťaťa. Učiteľova aktivita spočíva v premyslenom vytváraní podmienok na

účinný sebarozvoj osobnosti dieťaťa, ktorý nie je možný bez jeho vlastnej aktivity.

Opierame sa o pozitívnu výchovu, založenú na láske a dôvere k dieťaťu. Deti vedieme od útleho veku k zodpovednosti a zdravej sebaúcte. Zvýšenie sebavedomia je kľúčom k celoživotnému rastu. Obsah výchovy sa opiera o detskú skúsenosť a poznanie. V oblasti dopravnej výchovy vedieme deti k schopnosti orientovať sa v blízkom okolí – rešpektovať cesty, chodníky. Učíme deti byť zodpovedným chodcom a neskôr aj účastníkom cestnej premávky, napríklad jazdou na bicykli, trojkolke. Učíme deti poznávať dopravné značky, prostriedky, pravidlá cestnej premávky. Deti vedieme k sebadisciplíne a sebaovládaniu pri dopravných aktivitách. S dopravnou výchovou teda začíname od útleho detstva. Vyhneme sa tak zbytočným tragédiám, ktorých pribúda každým dňom.

Ešte raz patrí veľké „ĎAKUJEM“ vedeniu obce, rodičovskému združeniu pri materskej škole a nadácii VOLKSWAGEN SLOVAKIA.

...Ak budete mať cestu okolo našej škôlky, môžete nahliadnuť ...

Ste vítaní!

Jana Cabadajová

... SLZY ŠŤASTIA ... alebo „ÚSMEV VO CHVÍLI, KEĎ JE NÁM DO PLAČU“

Všímať si starších ľudí a vôbec nájsť si čas a spoločne ho stráviť je nesmierne dôležité a potrebné. Veď títo ľudia sú pre nás KRONIKOU. Je v nich skrytá múdrosť a veľa toho v živote prežili.

Dňa 26.10. 2018 pri príležitosti mesiaca „ÚCTY K STARŠÍM“ sa deti z našej materskej školy zúčastnili návštevy v STACIONÁRI, aby potešili „SRDIEČKA“ tej najstaršej generácie. Sú tu ľudia nielen starší, ale aj chorí, ktorých opúšťajú sily. Deti si prichystali pekný program vo forme piesní, básní a riekaniek. Vyrobili pre nich pekné darčeky. Babičky spievali spolu s deťmi, najviac sa im páčila pieseň „PO NÁBREŽÍ KONÍK BEŽÍ.“ Bola to veľmi milá akcia. Nejednej starkej alebo starkému stekali slzičky po tvári.

...Žeby to boli slzy šťastia? ...

Zrejme im pripomínali vlastné deti, alebo vnúčatá.

Veľmi peknou akciou bolo opätovné stretnutie 6. novembra. Patrónmi akcie sa stali „MRAVČEKOVIA“ a pani učiteľka Ľubka. Lenže táto návšteva mala trochu iný nádych. Taká malá „výtvarníčka“. Spoločnými silami zhotovili prekrásny „STROM ŽIVOTA“. Deti maľovali dlane starkých. A oni ich odtlačali na papierový kmeň a konáre. Mocný strom s pevnými koreňmi! Ako život! Potom si úlohy vymenili. Babičky hoci trasúcimi rukami namaľovali dlane deťom a tie ich poodtlačali na podklad. Otláčené dlane pripomínali listy.

... Veľké a malé dlane, veľké a malé listy ...

... Prepojenie mladej a skôr narodenej generácie! Zhotovili taký krásny strom! Takmer dýchal ...

A listy – dlane mali aj žilky. Veď čiary života starších ľudí sú hlboké a rozbrázdnené. Čo všetko len tie ruky za celý život dokázali?

...Už sú unavené, večne v lone ... oddychujú! No tie dlane vydávajú nesmiernu energiu a teplo. A deti ho cítili.

... To vrúcne teplo, pohladenie, milý úsmev ... No trochu smutné pohľady. Žeby od dojatia?

Pani učiteľka s deťmi rýchlo zasiahli a vyčarovali na tvárach úsmevy. Spievalo sa, básnilo a nastala vážna diskusia. Prečo? Začo? Načo?

Deti sa pýtali, chvíľami babičky nestíhali odpovedať. Srdiečka a motýliky, ktoré spolu vystrihli a vykreslili sa stali súčasťou stromu. Navzájom si obohatili pekné chvíle.

Chceli by sme, aby tieto akcie neboli poslednými, ale stali sa určitým pravidlom. Aspoň by sa mali babičky a dedkovia na čo tešiť. Takže do skorého videnia! S úsmevom!

... Najväčším umením v živote je úsmev vo chvíli, keď je nám do plaču!

J. Cabadajová, foto. Ľ. Mikušová

Nadácia ZSE opäť v Materskej škole v Zohore.

Výchova a vzdelávanie detí kladie vysoké nároky na prostredie, materiálno-technické podmienky a najmä na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia detí.

Súčasťou zabezpečenia fyzickej bezpečnosti je aj potreba chrániť dieťa od možných zdravotných rizík a vzniku akýchkoľvek úrazov.

Detské ihrisko je prostredie, ktoré obohacuje spektrum možností na hru a rôznorodé pohybové aktivity.

Naším plánom bolo vybudovať mäkké a bezpečné dopadové plochy pri preliezačkách a hojdačkách.

Vypracovaním projektu „Na ihrisku bezpečne“ a v spolupráci s pánom Borovským sme požiadali ZSE o jeho podporu a finančný príspevok. Získali sme sumu 450,00 €.

Tento projekt sa uskutočnil vďaka finančnej podpore Nadácie ZSE. Realizáciu projektu vykonával náš zamestnanec – záhradník a školník v jednej osobe pán Struhár a nápomocní mu bol aj pán Borovský a samotné deti.

Tento príspevok Nadácie ZSE nebol prvý, už v minulosti sme tiež získali finančné príspevky pre našu materskú školu – doplnili sme dvor o hojdačky a preliezačky...

Tešíme sa a srdečne ďakujeme Nadácii ZSE za tieto dary, ktoré nám umožnili skvalitniť prostredie pre naše deti. Úsmev na ich tvárach a radosť v očiach je tou najväčšou odmenou.

VĎAKA

Beata Dujničová

Okrúhle výročie MC MOTÝLIK

Mamičky v Zohore sú podľa môjho názoru veľmi aktívne, kreatívne a milujú nadovšetko svoje deti. Venujú im svoj voľný čas, chodia na ihrisko v lete či zime, navštevujú rôzne podujatia, ktoré sú určené pre deti, hrajú sa s nimi, tancujú, spievajú a hlavne vychovávajú ich ako najlepšie vedľa.

Vďaka pár odvážnym mamičkám, ktoré už pred 15timi rokmi mali potrebu stretávať sa spolu na jednom mieste, vymieňať si skúsenosti ohľadne výchovy detí a vytvárať pre ne hravé a kreatívne prostredie, vzniklo jedno úspešné občianske združenie Materské centrum Motýlik.

Danka Valovičová, Stanka Hanuliaková, Viktória Štefanovičová a Zuzana Vícenová boli iniciátorky založenia tohto združenia, navrhli hlavné ciele tohto spoločenstva a Ministerstvo vnútra schválilo vznik Materského centra Motýlik dňa 21. 11. 2003. Vďaka týmto mamičkám, ale aj ostatným dobrovoľníkom môžeme ešte aj dnes vytvárať našim deťom harmonické začiatky v prvých rokoch života. Na začiatku sa mamičky stretávali navzájom medzi sebou a už vopred si naplánovali aktivity, ktoré budú s deťmi vytvárať. Napríklad maľovali veľkonočné vajčká, piekli medovníčky atď. V roku 2007 sa s vedením Obecného úradu dohodli, že si môžu vybudovať detské ihrisko pri základnej škole. Myšlienka to bolo krásna, ale zohnať toľko financií a hlavne upraviť celý priestor, aby bol bezpečný pre prevádzku detského ihriska, bolo dosť náročné. Vďaka zakladateľke ihriska Silvii Račekovej a ostatným ochotným mamičkám a oteckom a ich ro-

dinným príslušníkom sa dodnes deti stretávajú na detskom ihrisku a dokonca chodia rodiny aj z iných dedín, ktoré naše ihrisko považujú za bezpečné a zaujímavé. O ihrisko sa treba starať každý rok. Preto viackrát do roka organizuje MC Motýlik brigády, ktoré pritiahnu pár dobrovoľníkov, ktorí s veľkým nasadením upravujú terén na letnú sezónu. Cez zimné obdobie to bolo trochu náročnejšie. Dlhú sa hľadala miestnosť, ktorá by bola vhodná pre takýto druh spoločenstva. Najprv sa mamičky stretávali v školskej družine, neskôr v bývalom klube dôchodcov na Obchodnej ulici. Posledné dva roky má MC Motýlik v prevádzke pekný dom na Dolnej ulici, ktorý si vymaľovali, zariadili detským nábytkom a spestrili detskými motívami po stenách. Vďaka pánovi starostovi a obecnému zastupiteľstvu sa využívajú tieto miestnosti hlavne na hranie v zimných mesiacoch, ale organizujeme aj veľa kurzov, ako je tanečníček pre malé i väčšie deti, tvorivé dielničky, montessori dielničky. Herňa sa využíva aj pre vzdelávanie dospelých občanov, lektorky ich učia nemecký či anglický jazyk

Počas tých krásnych 15 rokov sa vystriedalo viacero vedúcich. Menovite Danke Valovičovej, Silvii Dudekovej, Alenke Gerthoferovej, Lenke Heseckovej, Lydke Chvílovej a Petre Šteffekovej by som sa chcela v mene všetkých mamičiek počas celého fungovania MC Motýlik poďakovať za ich prínos, ochotu, energiu a chuť robiť dobrovoľne veľa aktivít pre zohorské rodiny a popriať im veľa harmonických a šťastných chvíľ v kruhu rodiny.

K tomuto peknému jubileu sme v októbri zorganizovali prvú rodnú zábavu. Organizátorky odvedli naozaj veľmi precíznu robotu a hostia sa cítili veľmi pohodlne, uvoľnene a každý si odniesol domov pozitívne zážitky. Na zábave vystúpili bývalé deti Motýlika. Zuzka Miklášová a Anička Dudeková nám zahrli krásne na flaute, Albert Matlovič zase očaril hrou na saxofón a spestrenie večera bola tanečná skupina z Umeleckej školy v Lozorne. Dievčatá nádherne zatancovali a niektoré sa bavili spolu s rodičmi aj na zábave. Týmto podujatím sme si chceli tiež uctiť zakladateľku MC Motýlik Stanku Hanuliakovú, Danku Valovičovú a Silviu Račekovú a poďakovať im za ich nápad a ochotu založiť toto úspešné občianske združenie.

Ďakujem ešte raz všetkým ľuďom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli Občianskemu združenie Motýlik a verím, že aj o ďalších 15 rokov budeme čítať podobný článok o ďalšom fungovaní tohto spoločenstva.

Petra Šteffeková

„Tento rok už niééé,...

„je to trápne!“ – takto nepríjemne ma šokoval môj skoro štrnásť-ročný syn jeho odpoveďou na moju otázku: „Aké tekvicové strašidielko vytvoríme pre tohtoročný Bučový festival?“

„Ako, prosíím?!“ – vyhrklo zo mňa v tóninách opernej divy.

„Je to T-R-Á-P-N-E!“ – dôrazne vyhláskoval pre menej chápvých on.

„Môžeš mi, prosím, vysvetliť, v čom je to trápne?!“ – nedala som sa len tak odbiť.

„Jednoducho je to trápne. Maminka, ten festival je len pre krpcov zo škôlky a ja už budem mať štrnásť rokov“ – pokračoval syn vo svojej odpovedi. To už ale pristúpil ku mne, zvrátil jeho skoro štrnásťročný nos, dôsledkom čoho mu na tvári vznikla čudná grimasa, chlapycky ma chytil za ramená a zadíval sa mi do očí akoby sa chcel presvedčiť, či som už konečne pochopila príčinu jeho negatívnej reakcie.

„No, vidíš! Ty budeš mať štrnásť rokov, náš festival má štrnásť rokov. Nevidíš v tom určitú symboliku?“ – pokúsila som sa nejako nalomiť jeho pubertálny vzdor.

„Ale, mami!“... „Ale, mami!“ – počula som hneď dvakrát, pretože to už sa k synovi pridala aj tatka a s veľavravným úškrnom prešiel okolo nás do obývačky, aby si v pokoji pozrel jeho obľúbené televízne noviny. Samozrejme nezabudol na jeho obvyklú otázku: „Maminko, čo bude dnes k večeri?“ Nahnevaná som len sucho zasypela: „Tekvicové placky!“, na čo sa z izby ozval už synchronizovaný výbuch smiechu mojich dvoch chlapov. „Chodte do kelu!“ – zakončila som rozhovor a hundrajúc si popod nos som pokračovala v bežných „ženských“ činnostiach.

Prešiel týždeň, opäť nastal víkendový čas. Bola sobota - deň nášho Bučového festivalu - a u nás v byte vládla bežná rutina, len ja som sa cítila nejako nespokojne a myšlienkach som spriadala plány, ako mojich dvoch chlapov presvedčiť, aby prehodnotili pôvodné rozhodnutie. Žiaľ, bezúspešne. Tento rok sa v našej domácnosti žiadne tekvicové strašidielko nezrodí. Bola som kvôli tomu úprimne smutná. No, na zahnanie smútku je najlepšia práca. Akákoľvek! Tak sa v našej domácnosti, upratovalo, umývalo, varilo, pieklo, smažilo a zase umývalo, upratovalo,... až kým ručičky hodiniek neukázali dve hodiny. Vtedy som si povedala: „je čas ísť“ a pomaly som sa začala pripravovať na odchod z domu.

„Mami, kam ideš?“ – opýtal sa ma zvedavo syn.

„Do kulturáku. Chceš sa ku mne pridať?“ – odpovedala som.

„Ale, veď my sme si nič nepripravili?!“ - neskrýval prekvapenie.

„Vy dvaja možno nie, ale ja áno!“ – hrdo som zdvihla hlavu a vycerila môj čerstvo „vytunený“ chrup do povýšeneckého úsmevu.

„Môžem ísť s Tebou? Celkom som zvedavý, aké tekvicové strašidlá tam budú tento rok.“ - pokračoval.

„A môžem ísť aj ja?“ – ozval sa z izby tatko.

„Pre mňa, za mňa...“ - tak sme sa v jednej chvíli ocitli všetci traja v našom stánku kultúry a... bolo naozaj na čo sa pozeráť. Hovorí sa, že ľudská hlúposť nemá hraníc, ale ľudská fantázia určite za ňou nezaostáva. S úžasom sme sa pozerali na kreatívne výtvy a nestačili sme sa čudovať, kde sa v ľuďoch berie toľká fantázia a kde berie toľkú fantáziu samotná príroda, pretože súčasťou výstavy neboli len dielka z domácej výroby, ale aj kuriózne výtvy z našich záhrad. Mali sme tak možnosť vidieť napr. zaľúbené „prepletence“ tekvic, petržlenov,

zemiaky, či kaleráby v tvare srdca, jabĺčka, či semienka veľikánske, ale aj maličké. Navyiac, detičky, ale aj rodičia, čo sa radi hrajú, mali príležitosť už od rána vyrezávať kreatívne výtvy priamo v kultúrnom dome.

Žaba, cyklista, domček pre Šmoulu, Hotel Transylvánia,... – to je len zlomok názvov, ktoré som si spomedzi všetkých tých výtvorov zapamätala.

„A Vy? Kde máte strašidielko Vy?“ – opýtal sa nás pán Štefanovič, pridelujúč čísla jednotlivým súťažiacim.

„My sme tento rok nepripravili žiadne strašidielko.“ – odpovedal zahanbene môj syn a v mysli závidel deťom, ktoré si za súťažné exponáty vyslúžili Kinder-vajíčko a iné maličkosti.

„My sme Vám síce nepriniesli žiadne strašidielko, ale upiekli sme aspoň tekvicový koláč a slané tekvicové placky“ – dodala som, aby som trochu zmiernila synov nepríjemný pocit zahanbenia.

„No, výborne! Tento rok sme zaradili do súťaže aj tekvicové výtvy z kuchyne. Mohli by ste sa zapojiť aspoň v tejto kategórii.“ – pridala sa k nášmu rozhovoru už aj pani Štefanovičová.

„Mami, mami, prosíím, pridajme sa...“ – prosíikal môj syn pri vidine získania aspoň jedného Kinder-vajíčka.

...tak sme sa v jedinom okamihu znova stali súťažiacimi aj my

a hoci na oficiálne výsledky súťaže bolo potrebné si ešte nejakú tú hodinku počkať, ja som mala v duši pocit víťazstva už v tej chvíli. Ja som totiž zvíťazila nad mojimi chlapmi!!!! Ich pocit zahanbenia premiešaný s pocitom viny bol neprehliadnuteľný a ja verím, že na budúci rok sa opäť zrodí tekvicové strašidielko aj v našej domácnosti.

Na Bučový festival sme sa vrátili niekedy okolo štvrtrej hodiny. To už pred „kulturákom“ predvádzal prítomným svoje umenie ujo kúzelník. Deti dychtivo sledovali šikovnosť jeho rúk a každý „drobec“ sa túžil stať v tom momente rovnako dobrým mágom ako on. Vonku bolo príjemné počasie, mnohí z nás postávali len tak v tričku aj napriek tomu, že v kalendári už nejaký ten deň „zúrili“ október. Vzduchom sa niesla vôňa súťažných koláčikov, kávy, palaciniiek, hot-dogov, vareného vína a „Mariškiných pečienok“. Dievčatá skrášľovali

Podakovanie

Organizátori „Bučových slávností“ by sa touto cestou chceli poďakovať všetkým sponzorom a priateľom detskej hudobnej skupiny Vega, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na skvelom priebehu akcie. Toto podujatie, nielen pre deti, dosiahlo už tradične vysokú úroveň a sme veľmi radi, že sa jej zúčastnili aj deti z okolitých dedín a Stupavy. Salo sa jednou z najlepších akcií v roku.

V tomto roku sme „Bučové slávnosti“ rozšírili o ďalšiu súťažnú kategóriu „Pečenie tekvicových (bučových) pochúťok“. Boli sme veľmi milo prekvapení, keď sa nám prihlásilo 15 šikovných súťažiacich. Exponáty boli skutočne na zjedenie, chutili úžasne!

V tomto roku sme si mohli pozrieť rekordných 165 exponátov a niekoľko desiatok výtvarných prác.

Celé podujatie by sa však nemohlo uskutočniť bez výdatnej pomoci našich sponzorov. Boli naozaj štedrý a patrí im za to obdiv a úprimná vďaka.

V prvom rade by sme chceli poďakovať pánovi starostovi Martynovi Zálesňakovi, ktorý prevzal nad touto celodennou akciou záštitu.

Ďakujeme sponzorom:

SBS OK Schotiny security a.s. a Strelnica v Zohore rodina Černáková, Raiffeisen banka Bratislava, Adam's bar Zohor, Ocu Zohor, pekáreň Zohor p. Novotný, p. Ščepánková Antónia, šenk Kratochvíl p. Valovič Miroslav, Mäsiarstvo Bertovič, Mäsiarstvo Kupka, Hobby Agra p. Urbanič, reštaurácia Tykadielko v Zohore, Vínotéka p.Kuchár,

malých, aj veľkých záujemcov maľovaním na tvár. Všade bolo počuť vravu, smiech. Z ľudí bolo možné vycítiť spokojnosť a očakávanie. Skrátka „klasika“, ktorú od „Bučového festivalu“ už tak nejak očkávame. Výstava, ochutnávanie súťažných koláčov, vyhlásenie víťazov, lampiónový sprievod, čarovný les plný milých strigónov a stríg, ohňostroji. Hoci harmonogram festivalu by sa mohol javiť ako nemenná konštanta, každým rokom prichádzajú organizátori, súťažiaci a sponzori s niečím novým, lepším, kreatívnejším a z nášho Bučového festivalu sa stáva jedna skvelá tradícia. Tradícia obce a ľudí v nej. Tradícia, v ktorej je ukryté úsilie, čas a energia nadšencov, čo si zaslúžia náš obdiv, našu vďaku a sú priam učebnicovým príkladom toho, ako sa dá pripraviť v obci niečo, čo nielen zaujme, ale aj poteší. Niečo, čo vysielá dobrý signál o našej obci do sveta. Niečo, čo nám pripomína, že sme všetci zodpovední za to, v akej obci žijeme. Všetci sme zodpovední za to, v akej krajine žijeme.

Eva Bodorová

Cukráreň a kvetinárstvo p. Samochinová, Kebab p. Hubek, Denný bar Margit p. Rybár, Detská móda p. Horváthová, Záhrada Zuzana p. Mackovičová, Železiarstvo p. Slezáková, Rozličný tovar Gulla p. Ščasný, Knižtlač p. Gerthofer, p. Bodorová, p. Rybárová K., Lekáreň Zohor,

p. Miklošovičová Simonka, p. Prečuchová – Štefanovičová Andrejka, p. Štefanovičová Barborka, p. Dinušová Erika, p. Ščepánková Janka, p. Matlovičová Romanka, p. Benková Adriánka, sl. Sirotová Karolínka, sl. Godulová Kristínka, p. Skuhrová.

ZO Slovenský červený kríž v Zohore, Hasičský zbor v Zohore, Obecná polícia v Zohore.

Výherný recept na dyňový cheesecake od Alexandry Ondříkovej.

250 g kakaových sušienok pomelieme a zmiešame so 120g masla. Natlačíme na papierom vyloženú tortovú formu s priemerom 24 cm. Pečieme asi 10 min. na 180°C. Medzitým si pripravíme chees: 600g syra Phyladelphia alebo tvarohu, zmiešame s 400g dyňovým pyré + 3 vajčká, 240g trstinový cukor, pomarančová a citrónová kôra (2 lyžičky), 1/2 malej lyžičky mletej škoric, 1/2 malej lyžičky mletého zázvoru, a 1/2 malej lyžičky muškátový oriešok. Miešame ručne šľahacou metličkou. Nakoniec pridáme cez sitko 2 lyžice hladkej múky. Masu rozdelíme na 2 časti. Do jednej pridáme 100g rozpustenej čokolády, zmiešame a pridáme na upečený korpus. Buchneme po stole a pridáme dyňovú masu. Buchneme po stole opäť a dáme piecť do rúry najskôr na 180°C na 15 minút a potom 40 -- 45 minút na 130°C. Upečené chladíme najlepšie cez noc. Na vrch koláča ide čokoľvek čím chcete zdobiť.

Organizátori

Strašidelná škola

Novembrový tmavý večer, chladno, hmla sa plazí okolo. V okne sa svieta. Prečo? Čo tam je? Pomaly otváram dvere. Na zemi suché lístie, všade pavučiny. Čo to je? Čo sa deje? Kto je to tam vzadu? Zbo-ku sa niekto približuje. To je školník. Nie, to je strašidlo. Po-môc, toto je strašidelná škola!

17.11 o 17 hodine a 11 mi-núte sa prvýkrát otvorili brá-ny Strašidelnej školy v Zohore. Prvýkrát sme dostali možnosť nahliadnuť pod pokrievku ku-

chyne, kde sa v kotle varia veci neznáme. Ten, kto nabral odvahu, si pozrel ako to vyzerá, keď neposlušné strašidielka zostanú po škole v polnočnej triede a pani strašidelná učiteľka má chute nielen na výučbu, ale aj na chutné detičky. V ďalšej triede tejto nezvyčajnej školy

sme objavili cintorín. A opäť neobvyčajný. Samozrejme že strašidelný, pretože z hustej hmly sa vynárali zombíci. Tí si evidentne hľadali niečo pod zub a nik netušil, kde sa objavia a spoza ktorého hrobu spod hĺby napadaného lístia vylezú. Ešte že mali službu sprievodcovia,

teda situácie znali školníci, ktorý dozerali na bezpečný priebeh večera otvorených komnát v tejto strašidelnej škole. Školníci previedli odvážnych tmavými tunelmi s tajuplnými znakmi svietiacimi v tme a po tajomných chodníkoch, kde sa objavovali ďalší obyvatelia tohto rozprávkového a tajuplného sveta. Dokonca okrem polomŕtvych duchov sa zjavovala aj biela pani, ktorá pravdepodobne zablúdila k nám až z ďalekého hradu. Možno z Pajštúna, pretože ten je najbližšie a zdalo sa, že biela pani bola pešo. Na konci strašidelného chodníka sa tí odvážni dostali až do samotného pekla. Školníci dobre vedeli, že je to bezpečné, lebo Lucifer a jeho pomocníci mali dobrú náladu

a kuchtili niečo dobré vo svojej peknej kuchyni. Dokonca sa každému odvážnemu ušlo niečo dobré pod zub, priamo z pariaceho sa kotla. No, ono to bolo viac pre odvážnych. Predsa len pekelný jedá-ničiek je iný ako náš bežný, a tak sa v kotle dali nájst, myšky, žabky, či iné pekelné sladké dobroty. Prechodom poslednej brány sa odvážne deti, a našlo sa aj zopár odvážnych rodičov, odovzdali poslednému strážcovi. Málovravný, ale zato vyzbrojený zásobou sladkostí a kľú-čom od dverí do skutočného sveta odvážnych záujemcov vrátil späť.

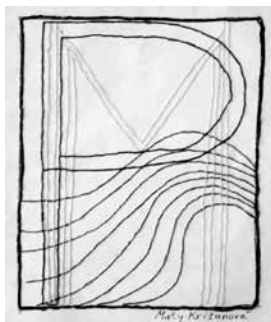
Strašidlá na konci vyhodnotili aj súťaž a zo správnych odpovedí na otázku „Kto je na fotke?“ vybrali jedného odvážlivca, ktorý získal čarovnú cenu. A tí, ktorí vydržali až do záverečnej minúty dňa otvorených komnát strašidelnej školy, si odniesli spoločnú fotografiu so všetkými strašidkami.

V sobotu 17. novembra skupina z o.z. A proč né? pripravila nielen pre odvážne deti, ale aj pre odvážnych rodičov akciu, ktorú sme tu ešte nemali. Predchádzala tomu dlhá príprava, ktorá odštartovala ešte v horúcom lete, bola plná výroby a vymýšľania strašidiel a celého programu. Details sa nepodcenili a všetko malo svoj presný poria-dok. V piatok večer a celú sobotu bežala zmena našej dobrej školy, na tú strašidelnú. A vďaka podpore ZŠ Zohor a OcÚ Zohor sa to poda-rilo. Plagáty a postupné uvoľňovanie informácií prilákalo množstvo záujemcov o test odvahy. Naše baby jagy v bufete sa mali čo obracať. Tolko ľudí prišlo. Ešte aj naši policajti sledovali toho hada, čakajúceho na vstup do priestorov strašidelnej školy. Nával trval dobré dve ho-diny. Strašidlá vyjadrili spokojnosť, reakcie účastníkov prehliadky boli pozitívne, a tak sa už teraz v organizačnom výbore tešíme a pripravujeme na ďalší ročník. Ktoré strašidlá a tajomstvá prijímú pozvanie?

Vďaka pagáčom zo zohorskej pekárne a sladkostiam od Janky Sa-mochínovej mali strašidlá a deti dostatok energie. No a Vladko Dinuš prispel hĺbou hmly, kde sa plaché strašidlá radi skrývajú. A zároveň veľká vďaka patrí všetkým, ktorí nám pomohli zrealizovať túto akciu.

Úspechy zohorských mladých výtvarníkov

Matea KRIŽANOVÁ, 9r.

Súkromnú základnú umeleckú školu netreba veľmi verejnosti predstavovať, zvlášť rodičom, ktorých deti ju s radosťou navštevujú. Hoci má sídlo v Lozorne, pôsobí aj v okolitých obciach, medzi ktoré patrí aj Zohor. V roku 2018 vstupuje do pätnásteho roku od svojho založenia. Podľa slov pána riaditeľa Petra Vrbinčiča sú pätnásť narodeniny ešte mladosť. No pri pohľade na školu s 300 žiakmi, 15–nástimi učiteľmi a elokovanými pracoviskami v piatich obciach vidí dlhé obdobie s množstvami koncertov, vernisáží, súťaží, absolventov a každodenné poobedia s deťmi v radosi aj trpezlivosti.

I napriek tomu, že sa môžu vďaka učiteľom pochváliť šikovnými žiakmi vo všetkých odboroch, ja som sa rozhodla našim občanom priblížiť úspechy mladých zohorských výtvarníkov, ktorí navštevujú už ne jeden rok uvedenú súkromnú základnú umeleckú školu. Talent niektorých žiakov bol počas roka 2018 ocenený vo viacerých súťažiach.

V mesiaci apríl Medzinárodnú súťaž RÍŠA FANTÁZIE už po šiestykrát organizovala SZUŠ Lučenec. Tohtoročnou témou boli fantastické bytosti – trpaslíci, škriatkovia, elfovia a trollovia. Deti sa popasovali s témou a za ich námahu boli ocenené práce v dvoch kategóriách:

v I. kategórii získal Adam Škrovan strieborné pásmo a v III. kategórii Nicol Besedová pásmo bronzové.

Mesiac apríl bol úspešný pre našich žiakov aj v druhej výtvarnej súťaži. V celoslovenskej súťaži Maľovaná Zuška, ktorú organizovala ZUŠ Jána Cikkeru v Banskej Bystrici na tému Písmo, získala Zuzana Miklašová cenu EX AEQUE. V II. kategórii jej rovesníčky menovite Zuzana Marošová, Matea Križanová, Zuzana Sabolová a Aneta Skuhrová boli ocenené zlatým pásmom.

SZUŠ Rosnička z Červeného Kláštora pozvala v mesiaci máj nielen našich žiakov k účasti na IV. ročníku celoslovenskej výtvarnej súťaži v Ríši Divov. Téma súťaže bola Pod morskou hladinou. Zo 4. miesta sa tešila Zuzana Miklašová.

Koncom júna bola vyhodnotená medzinárodná súťaž BOHŮŇOVÁ PALETA. Vyhlasovateľom bola ZUŠ Petra Michala Bohúňa v Dolnom Kubíne, pod záštitou Ministerstva školstva SR v spolupráci s Mestským domom kultúry v Bielsko – Bialej v Poľsku. Deti tvorili pre súťaž práce na tému Farby života ľubovoľného formátu vyhotovené v rôznych technikách ako: kresba, maľba, grafika, kombinovaná technika, fotografia, počítačová grafika a priestorové práce. Za priestorovú prácu získali Eduard Goliáš a Nina Rybárová zlaté pásmo.

Všetkým deťom srdečne blahoželám a prajem ešte veľa takýchto úspechov. Za poskytnuté informácie, fotografie úspešných prác a v neposlednom rade za prípravu detí patrí veľké poďakovanie pani učiteľke výtvarného odboru p. Liane Rosinovej.

Zdroj: Ing. arch. Mgr. art. Liana Rosinová, PhD.

Spravodaj obce Lozorno

Martina Rybárová

Nina Rybárová a Eduard Goliáš, Modra

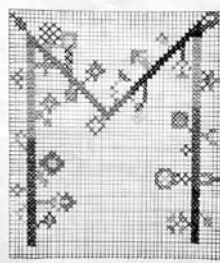
Zuzana SABOLOVÁ, 9r.

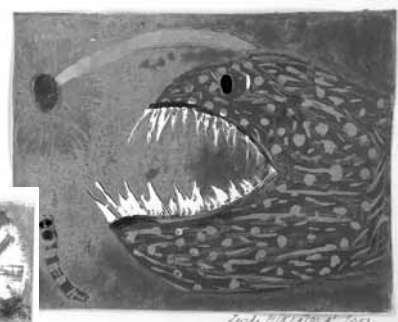
MAROŠOVÁ, 10r.

Nicol Besedová.

Zuzana Miklašová.

Zuzana Miklašová.

Adam Škrovan, 6r.

Aneta SKUHROVÁ, 9r.

Obzretie sa za tretím ročníkom festivalu ochotníckych divadiel TRAKTÉR 2018 - ZOHOR

Plaketa od keramikára
Františka Hubeka

kultúra a umenie sú veľmi vzácne, ako zlato). Citát z úvodu Stratégie rozvoja kultúry BSK: "Kultúra je jeden z najzásadnejších nástrojov kultivácie človeka. Kultúra rozvíja vkus, myslenie, formuje morálku, kultúra je predpoklad vzniku spoločenského názoru. Kultúra je miesto inšpirácie. Kultúra je kreativita. Kultúra je náš obraz. V širšom zmysle je kultúra synonymom civilizácie. Bez kultúry nie sme".

Na priečelí javiska (portáli) boli umiestnené krásne nové, čierno zlaté závesy s logom festivalu a výstava „Slovenský divadelný plagát po roku 1989“ inštalovaná vo vestibule priniesla aj jeden plagát s grafikou od zohorského rodáka Albína Brunovského.

Ďalšou novinkou bolo bábkové predstavenie pre deti v Materskej a Základnej škole. Deti sú našou budúcnosťou a i takto sme sa snažili im odovzdať kultúrne dedičstvo.

Divadlo z domčeka - Hriňová

Poslednou novinkou bolo zapojenie sa do celoeurópskeho podujatia Noc divadiel, ktoré sa na Slovensku uskutočnilo po deviatykrát, a prvý raz aj v Zohore. DS ŠÁCHOR na tretiu novembrovú sobotu 17. 11. 2018, pripravil výnimočný program. Pretože počas Noci divadiel môže divák skúmať, objavovať a zapájať sa do diania, či sa len príjemne usadiť, vnímať a nechať sa unášať divadlom počas celej noci.

Noc divadiel - diskusia s p. Zuzanou Kocúrikovou
a Božidarou Turzonovovou

Tak aj u nás o siedmej večer sme pod hviezdnyhým nebom na javisku, privítali za veľkého aplauzu herečky Slovenského národného divadla pani Božidaru Turzonovovú a Zuzanu Kocúrikovú. Možnosť vidieť diskusiu s nimi si nenechalo ujsť viac ako 200 divákov zo Zohora, ale aj širokého okolia. Herečky boli veľmi nadšené atmosférou večera, vďačné za publikum. Podelili sa s nami o svoje herecké, zákulisné a životné skúsenosti. Vidieť ich na živo bolo samotným umeleckým zážitkom, nakoľko ich sami dobre poznáme, z mnohých seriálov, inscenácií, filmov a divadelných predstavení. Nadšené boli aj z nádherných kytíc, ktoré sme im venovali a ktoré pre všetky účinkujúce súbory vytvorila naša kvetinárka Janka Samochýnová. Obdarované boli, ako aj iní účinkujúci počas festivalu, keramikovou plaketou, vytvorenou našim keramikárom Františkom Hubekom. Celá diskusia bola na živo dopĺňaná záhoráckymi, ale i slovenskými piesňami v podaní nášho speváckeho súboru Vernosť (Kornélia Róhrerová, Mária Dudeková, Eustacha Dulanská, Cecília Lacková, Marta Kostková, Františka Mifkovičová a Elena Kovárová). Minulý rok súbor oslávil 40. výročie. Ku krásnym melódiám nesmel chýbať klavírny doprovod

Noc divadiel - spevácky zbor Vernosť v doprovode s VEGOU

a s kým iným, ako členkou domácej dlhoročnej (slávi 28 rokov svojej existencie) hudobnej skupiny VEGA - Andrejkou Prečuchovou Štefanovičovou. Zožali krásny potlesk. Zaspievali si s nimi aj p. Božidara so Zuzkou.

Po krátkej prestávke, v ktorej sme sa rozlúčili s umelkyňami, nasledovala inscenácia nášho divadelného spolku Šáchor, Breviár teciny Franciny. Sme veľmi radi, že toľko divákov vydržalo s nami až do neskorej noci a odmenilo nás svojím potleskom, postojácky.

Zapojenie sa do Noci divadiel znamená pre nás mnoho. Umožnilo spropagovať našu dedinu Zohor po celom Slovensku, keďže sa odo-

hrávala v 28 slovenských mestách a viac ako 50-tich divadlách, kultúrnych centrách, umeleckých školách a kultúrnych priestoroch po celom Slovensku. Noc divadiel je výnimočné podujatie, ktoré vytvára veľkú divadelnú rodinu a okrem profesionálnych umelcov zapája aj ochotnícke súbory (www.nocdivadiel.sk).

Prvý festivalový víkend priniesol tragédiu aj komédiu. Festival otvoril divadelný súbor Břetislav z blízkej Břeclavi klasikou od W. Sha-

divadlo z Břeclavi

kespeara – Romeo a Julie. Celá hra bola v českom nárečí, ktoré nám nie je ďaleké, čím obohatili náš festival. Divákov prichádzajúcich do sály asi prekvapil netradičný spôsob sedenia, súbor si totiž priniesol podesty, pomocou ktorých vytvoril arénové sedenie. Väčšina scén sa odohrávala priamo v hľadisku (pod javiskom) v tesnom kontakte s divákmi, ale i na vysokom lešení, ktoré mali postavené pred oponou na javisku. Ich netradičné poňatie príbehu, kde Romeo a Júlia nie sú deťmi na prahu dospelovania, ale naopak dospelými, ktorí lásku poznali príliš neskoro, a dej presunutý do vinárskej dediny na Morave si u divákov vyslúžil veľký potlesk a slová uznania za herecké výkony.

V nedeľu sa na javisku usadila rodina Peškovcov z Častej. Autorská hra Peškovci z pera režisérky Divadla na kolene Lily Neshodovej hovorí o zložitých vzťahoch rodín troch bratov a ich matky. Príbeh je

Divadlo z Častej

inšpirovaný skutočnými udalosťami a komediálnou formou s dômyselne vymyslenou scénou, poukázal na dôležitosť rodiny, vzájomného porozumenia a prijatia. Opäť sme sa niečo nové naučili a obohatili, pretože celá hra sa niesla vo výrazoch trnavského nárečia, ktoré je mnohými výrazmi pre nás trochu tvrdé, ale o to humornejšie.

Piatkové festivalové dopoludnie patrilo deťom. O deviatej ráno sa kultúrny dom zaplnil džavotom detí (celá základná škola = 316 žiakov), ktoré si prišli pozrieť predstavenie O lenivom Janovi v podaní detí z Divadla z Domčeka z Veľkých Levárov. Nájsť divadelný súbor detí hrajúcich pre deti nebolo ľahké, ale reakcie divákov aj učiteľiek nás presvedčili, že to bola správna voľba a pre deti súčasne aj inšpirácia, že aj oni sa môžu stať hercami.

Divadlo z Domečka - Veľké Leváre

Musíme spomenúť a veľmi pochváliť celé vedenie Základnej školy, že naše deti dobre vychovávajú p. učiteľky a učiteľia, nakoľko počas celého predstavenia, deti dávali pozor a nikto sa nebavil a nevyrušoval. Je nám ľúto, že sme tento rok nemohli hostiť na festivale školský divadelný krúžok, ktorý v minulosti viedla p. Irena Čisárová.

O pol desiatej sa v priestoroch Materskej školy začalo bábkové predstavenie Dlhý, Široký a Bystrozraký, ktoré sa deťom veľmi páčilo a so záujmom si po skončení vyskúšali bábkky. Herci z Divadla z domčeka (nie je to preklep – títo boli z Hriňovej) dokázali deti zaujať aj rozosmiať.

Divadlo z domčeka - Hriňová

Večerné predstavenie pre dospelých sa nieslo v duchu čiernej komédie od slovinského autora Vinka Möderndorfera, hraná po slovensky s názvom Mama umrela dvakrát. Morbidne znejúci názov vyvolával otázky aj zvedavosť, čo sa bude na javisku diať. Herci zo súboru Naše divadlo z Ivanky pri Dunaji rozosmiali zohorských divákov vtipnými pointami aj situačným humorom. Ale dali nám aj veľké ponaučenie, kam môže človek zjsť v chamtivosti a honbe za

Naše divadlo z Ivanky pri Dunaji

peniazmi, že je schopný prekročiť aj hranicu morálky, čo môže byť veľmi nebezpečné.

Záver festivalu patril Búranskému Ochoťníckemu Divadlu (B.O.D.) z Borského Mikuláša a autorskej hre ich režiséra Jozefa Ovečku – Babské plkotačky. Spolu s nimi účinkovala aj cimbalová muzika Šibénka z Holíča, ktorá svojimi pesničkami vyplnila zmeny scén. Celá hra bola v záhoráčtine, čo podporuje myšlienku istého režiséra, že i záhoráčtina má nárok, aby sa stala umeleckým jazykom. Dve hodiny utiekli ako voda, nálada v sále bola vynikajúca vďaka perfektne zahratým vtipom a tak nikto nepozeral na hodinky.

Divadlo BOD z Borského Mikuláša

Sme veľmi vďační všetkým, ktorí s organizáciou festivalu pomáhali (Karol Lacko, Martin Bartoš, Andrej Lacko, Irena Mikletič, Ingrid Kovárová, Miroslava Jurkovičová, Beáta Gašparovičová, Kristína Kovárová, Adriana Kovárová, Kornélia Róhrerová, Mária Dudeková, Eustacha Dulanská, Cecília Lacková, Marta Kostková, Elena Kovárová, Kristián Štefanovič, Veronika Labudová, Lenka Štefanovičová, Marek Olla, Monika Jurkovičová, Helenka Balážová, Andrea Hermanová Moravická). Ďalej sa chceme poďakovať Renáte Hricovej a Helenke Goduľovej z KD. Poďakovanie tiež patrí partnerom – Bratislavský samosprávny kraj, festival z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia, ďakujeme tiež obci Zohor a Nadácii SPP.

Na tomto mieste sa chceme poďakovať p. Bartošovi Martinovi, ktorý našiel výzvu a napísal projekt „Modernizácia scénického osvetlenia v KD Zohor“ pre obec, ďalej p. starostovi, poslancom (obzvlášť p. Mackovičovi a p. Olejárovi) a obecnému úradu Zohor za podporu, podanie projektu, a hlavne poďakovať Bratislavskému samosprávne kraju, ktorý finančne dotoval tento projekt (7 000€) za spolu-

účasti obce (6 000€). Vďaka nemu získal kultúrny dom 16 nových svetelných reflektorov (aj farebných) plus ovládací pult a diváci získali dokonalejší kultúrny zážitok z divadelných predstavení. Hostujúci divadelníci takisto ocenili možnosti, ktoré táto technika ponúka.

Moderátori Martin Bartoš a Irena Mikletič

Realizáciu a montáž svetiel uskutočnila firma J.A.M. s.r.o.

Brány festivalu sa síce zatvorili, no už teraz začíname pripravovať ďalší ročník, podporený obcou, povzbudení reakciami divákov a hercov.

Za DS ŠÁCHOR, A. Lacko a M.Bartoš

Reakcie návštevníkov festivalu:

Irena Jurovyčová: Boli ste úžasní. Ďakujeme za nezabudnuteľné kultúrne zážitky počas noci divadiel. Boli to nádherné víkendy a samozrejme ďakujeme všetkým, ktorí sa obetovali a pripravili program.

Lubica Štiglicová Pevná: Organizátorom veľká vďaka a poklona za úžasné podujatie, milé prijatie a skvelému publiku za fantastickú atmosféru. Bolo nám ctou a potešením. Ďakujeme. Naše divadlo Ivanka pri Dunaji.

Branislav Šteffek: Veľmi pekné divadelné predstavenie bolo pre ZŠ!!! Aj výzdoba KD je pútava!!! Ďakujeme!!!

Lucia Malinová: Bolo to krásne predstavenie. Deťom aj pani učiteľkám sa veľmi páčilo. Mladí herci boli úžasní, prirodzení a talentovaní. Ďakujeme za pekný zážitok a blahoželáme k úspechu, samozrejme aj pani režisérke a autorke predlohy. Držíme palce do budúcnosti.

Ivan Mackovič: Na začiatok festivalu ste zvolili hru s náročnou témou, ale hostujúci herci sa bravúrne zhostili ťažkých textov a predvedli výborný herecký výkon.

Partneri festivalu:

Epidémia cholery v Zohore

Jednou z tém tohtoročného podujatia „Zohor včera a dnes“ bolo zviditeľnenie kaplnky sv. Rozálie, ktorú postavili Zohorčania v roku 1832 na cholеровom cintoríne. História kaplnky bola uverejnená v článku Romana Šimoníka v predchádzajúcom Zohorskom hlase s názvom „Podujatie Zohor včera a dnes bolo už po tretíkrát“. Nasledujúci príspevok o epidémiách cholery, ktoré šesťkrát za sebou zasiahli Zohor, na históriu kaplnky voľne naväzuje.

Cholera (z hebrejského „choli ra = zlá choroba“) je akútna črevná infekcia, prejavujúca sa zápalom tráviaceho traktu spojeného s intoxikáciou organizmu. Vyvolávajú ju baktérie „Vibrio cholerae“, ktoré v histórii medicíny prvý raz izoloval v roku 1854 taliansky anatóm Filippo Pacini. Objavil ich pri pátraní po pôvodcovi epidémie vo Florencii v rokoch 1845 a 1846. Uvedené baktérie po vniknutí do tráviaceho traktu napádajú steny tenkého čreva, cez ktoré následne masívne unikajú telové tekutiny z tela do čreva a vylučujú sa stolicou a zvracaním. Chorý stráca denne až 30 litrov telových tekutín, čo spôsobuje extrémnu dehydratáciu spojenú s úbytkom solí minerálov, bez ktorých ľudský organizmus nie je schopný žiť. Najvýraznejším vonkajším príznakom je prudké chudnutie a vysychanie kože, ktorá sa i u veľmi mladého človeka stane veľmi rýchlo vráskavou. Cholera sa vyznačuje veľmi krátkou inkubačnou dobou (časový úsek medzi nákazou a prepuknutím choroby), ktorá je najviac tri dni, najčastejšie je však v rozpätí dvanástich hodín. Ochorenie trvá maximálne päť dní. Bez infúzií s antibiotikami a soľami potrebných minerálov zomiera približne polovica chorých.

Prvé záznamy o cholere pochádzajú z čias Hippokrata, otca medicíny, ktorý žil v roku 400 pred našim letopočtom na ostrove Kos v Egejskom mori. Záznamy o epidémiách cholery sa nachádzajú aj v staroegyptských papyrusoch a starí hinduistickí liečitelia tiež datujú výskyt cholery v Bengálsku do roku 400 pred našim letopočtom. Epidemiológovia sa zhodujú v názore, že domovinou a aj doterajším hlavným rezervoárom baktérií cholery je rieka Ganga, ktorá pramení v Himalájach, preteká Indiou a v Bangladéši sa vlieva do Bengálskeho zálivu v Indickom oceáne. Ganga je posvätnou riekou hinduistov (v Indii je v súčasnosti cca 80% Hinduistov), ktorí do nej dávali a dávajú pozostatky tiel mŕtvych príbuzných, ktoré predtým spálili v hranici dreva na jej brehoch. Pred uložením do hranice telá mŕtvych rituálne ponárajú do rieky. Do rieky je však vypúšťaný aj biologický odpad. Zdravotne najnebezpečnejšie bolo a stále je pravidelné rituálne očisťovanie, pri ktorom sa hinduisti v rieke nielenže kúpu, ale z nej priamo pijú vodu. Baktérie cholery dokážu prežiť ako súčasť planktónu vo vodnom prostredí niekoľko rokov. Ich jediným hosťiteľom je človek. Každoročné ochorenia na cholery v Indii boli a sú aj doteraz takým silným javom, že bol vytvorený kult bohyně cholery Oolee Beebee. Jeden z jej chrámov je aj v Kalkate.

Európa mala s Indiou do konca 18. storočia zriedkavé styky, ktoré sa obmedzovali najmä na dopravu loďami plávajúcimi okolo Afriky. Posádky lodí mali stanovené prísne karanténne pravidlá, ktoré vzhľadom na krátku inkubačnú dobu cholery a dlhú dobu plavby nebolo problém dodržať. Vďaka tomu sa do začiatku 19. storočia cholera v Európe neobjavila. Od začiatku 19. storočia sa však stával častejším suchozemským styk, pri ktorom bolo obtiažne zabezpečiť hygienické kontroly s následnou karanténou. Najrizikovejšími sa ukázali byť presuny vojsk.

Prvá pandémia (pandémia je hromadný výskyt infekčnej choroby bez územného obmedzenia, väčšinou na viacerých svetadieloch, teoreticky i na celom svete) cholery sa začala v roku 1817. Z indického

subkontinentu sa rozšírila do arabských štátov, na Kaukaz, do európskej časti Ruska a do Japonska. Ku nám sa nedostala.

Druhá pandémia vypukla v roku 1829 a do Európy išla tou istou trasou ako prvá. Rozšírila sa aj do Ameriky a Afriky. Do západnej Európy bola zavlečená v roku 1830 ruskými vojskami, povolanými z Perzie za účelom potlačenia povstania Poliakov proti Rusku, ktoré vtedy vládlo veľkej časti dnešného Poľska. Choroba sa šírila z východu na západ do Haliče (najvýznamnejšie mestá Haliče sú Krakov a Lvov), ktorej veľká časť vtedy patrila Rakúsko-Uhorsku. Rakúsky cisár a uhorský kráľ František I. Habsburský vydal 2. novembra 1830 dekrét s názvom „Úpravy o preventívnych opatreniach“, ktoré sa mali urýchlene vykonať, aby sa zabránilo vstupu epidémie cholery do vnútrozemia Uhorska. Hranice boli okamžite uzavreté. Všetky cesty, chodníky a priesmyky boli strážené vojskom, čo šírenie cholery zastavilo. Dňa 8. marca 1831 boli proticholery opatrenia odvolané, pretože v Haliči sa prestala cholera šíriť. Koncom mája 1831 však v Haliči opäť prepukla cholera, čo malo za následok obnovenie proticholery opatrení. Dňa 3. júna 1831 bola na príkaz „Uhorskej miestodržiteľskej rady“ uzavretá hranica s Haličou, na ktorej vytvorilo uhorské vojsko kordón. Avšak pokračovaniu epidémie do vnútrozemia Uhorska sa už nepodarilo zabrániť. Celkom bolo v Uhorsku podľa evidencie nakazených 536 517 ľudí, z ktorých 237 641 zomrelo, čo je 44,3 %.

Po vypuknutí cholery vymenovala Uhorská miestodržiteľská rada krajských proticholery komisárov, ktorí zavádzali proticholery opatrenia a kontrolovali ich dodržiavanie. Ak sa v nejakej obci objavilo podozrenie na výskyt cholery, bol privolaný proticholery komisár s lekárom. Po potvrdení podozrenia boli okamžite zavedené proticholery opatrenia. Jedným z prvých opatrení bolo uzavretie prístupových ciest do obce vojakmi, ktorým pomáhali vybraní miestni obyvatelia. Títo pustili len osoby, ktoré mali povolenie od proticholery komisára po prehliadke lekárom. Následne kontroloval komisár s lekárom každý dom. Ak zistili výskyt cholery, nariadili obyvateľom domu štyridsaťdňovú karanténu, v prípade nárady vo viacerých domoch na ulici nariadili karanténu celej ulici. Obyvateľov v karanténe dvakrát za deň navštevoval komisárom určený človek, ktorý priebežne kontroloval ich zdravotný stav. Úžitkové zvieratá z domov v karanténe boli po poumývaní odovzdané do opateru obecnému pastierovi. Zvieratá boli majiteľom po skončení karantény vrátené. Túlavé psy a mačky boli utraťené. Veci dennej spotreby sa dali kupovať na vyhradených miestach alebo ich doručovali do domov. Mince sa lúhovali v octe, bankovky boli predymované nad tlejúcou pahreboou. Bolo zakázané verejné zhromažďovanie ako trhy, náboženské podujatia a svadby. Cholera sa šírila najmä prostredníctvom vody zo studní. V dedinách sa baktérie cholery do vody v studniach dostávali z blízkych nechránených hnojísk a v mestách z netesných kanalizačných potrubí a stôk. Dnes ako kuriozita vyznieva skutočnosť, že pri epidémii cholery v roku 1849 v Londýne, kedy sa verilo, že cholery vyvoláva vzduch z tela chorého (miasma), tamojší lekár John Snow žiadal mestskú radu: „Tak odmontujte tú prekliatu rúčku z vodnej pumpy na Broad Street“. Keď to, neveriac mu, napokon urobili, počet nových prípadov začal prudko klesať, až sa zastavil. V Uhorsku bola súčasťou proticholery opatrení dezinfekcia vody v studniach chlóróm už v roku 1831. Zároveň sa chorým a preventívne i zdravým ľuďom vnucovalo užívanie chemického prvku „bizmut“, ktorý je však toxický a ne jeden i zdravý človek v dôsledku vysokých dávok zomrel. Vzápätí sa začali šíriť poplašné správy, že vrchnosť sa zbavuje chudobných ľudí trávením studní a núteným

užíváním jedov, čo radikalizovalo obyvateľstvo. Keď sa k tomu pridala hlad, spôsobený veľkou neúrodou v roku 1830 a neumožnením zberu novej úrody z dôvodu karanténneho zákazu opustenia obcí, vypukli na východe dnešného Slovenska vzbury, historikmi označované ako „Východoslovenské roľnícke povstanie“. Počas nich vzbúrenci (bolo ich vyše 40 000) usmrtili niekoľko desiatok ľudí, predovšetkým z radov župných úradníkov, lekárov a kňazov, ktorí sa snažili brániť šíreniu cholery. Z dôvodu zastavenia vzbúr vydal panovník stanné právo, počas ktorého bolo do 8. novembra 1831 na základe rozsudkov štatariálnych súdov popravených 119 vzbúrencov a okolo 4000 vzbúrencov bolo palicovaných a väznených.

Súčasnou opatrení boli aj nariadenia ohľadom pochovávaní zomrelých. Pochovávalo sa v noci, bez zvonenia a bez kňaza. Blízka rodina zomrelého bola v karanténe a ostatní obyvatelia obce mali zákaz zúčastniť sa pohrebu. Prítomní boli len hrobári. Telo zomrelého sa pred uložením do rakvy polialo klorkalkom, čo je zmes chlornanu vápenatého, chloridu vápenatého a hydroxidu vápenatého. Rakva sa po uložení do hlbšie vykopaného hrobu zasypala vrstvou vápna a až potom zeminou. V prípadoch väčšieho počtu úmrtí v jeden deň sa kopali spoločné hroby, čo tiež vyvolávalo nevôľu obyvateľov. Obce boli povinné urýchlene budovať cholerové cintoríny, ktoré nemali byť bližšie ako tisíc krokov od intravilánu obce a mali byť na miestach, ktoré sa nevyužívali ako poľnohospodárska pôda.

Prvou obeťou cholery v Zohore sa stala päťdesiatšesťročná Katarína Ščepánková, ktorá zomrela 8. augusta 1831. Keďže ešte nebol zriadený cholerový cintorín, pochovali ju a aj nasledujúcich 42 zomrelých na cintoríne za kostolom. Ostatných zomrelých od 22. augusta do 5. októbra pochovali už na novozriadenom cholerovom cintoríne. Celkom zomrelo v roku 1831 na cholery 231 obyvateľov Zohora. Ak budeme uvažovať percentuálny údaj úmrtnosti v Uhorsku aj pre Zohor, podľa ktorého z celkového počtu nakazených zomrelo 44,3 %, tak nám v Zohore vyjde počet $231/0,443=521$ nakazených obyvateľov. Pri sčítaní obyvateľstva v roku 1828, teda tri roky pred epidémiou, mal Zohor 1593 obyvateľov. Pokračovaním vo výpočte nám vyjde, že sa v Zohore choleroou nakazilo $521 \times 100 / 1593 = 32,7\%$ obyvateľov, teda každý tretí Zohorčan. Zomrel na ňu každý siedmy Zohorčan. Cholerový cintorín zriadili vo vtedajšom extraviláne na pasienkoch za terajším kultúrnym domom. V roku 1832 postavili pred cintorínom kaplnku zasvätenú sv. Rozálii, ochrankyni pred nákazlivými chorobami.

Netreba snáď pochybovať o tom, že si Zohorčania nepriali, aby museli v budúcnosti cholerový cintorín ešte použiť. Žiaľ, v pomere krátkych časových rozstupoch zasiahli Uhorsko ďalšie epidémie cholery, ktoré si vyžiadali obeť aj spomedzi obyvateľov Zohora.

Po vyššieuvedenej prvej epidémii (epidémia je hromadný výskyt infekčnej choroby v určitej oblasti a v určitom časovom období) vypukla o päť rokov neskôr v Uhorsku ďalšia. V Zohore na ňu zomrelo od 31. augusta do 19. septembra 1836 osem obyvateľov. Jedným z dôvodov nízkej úmrtnosti bola skutočnosť, že tí, ktorí boli voči cholere málo odolní, zomreli už pred piatimi rokmi. Všetci zomreli boli pochovaní na cintoríne za kostolom.

Ďalšia epidémia cholery v Uhorsku bola v roku 1849, teda o tri násť rokov. Opäť ju priniesli ruskí vojaci, ktorých pozval cisár Fran-

tišek Jozef I., aby mu pomohli potlačiť revolúciu, prebiehajúcu v rokoch 1848 a 1849. V Zohore vtedy zomrelo od 24. júna do 4. októbra 1849 na cholery 37 obyvateľov. Všetci boli pochovaní na cholerovom cintoríne.

Tretia pandémia cholery prepukla v roku 1852 a podobne ako druhá sa rozšírila do Európy, Ameriky a Afriky. Jej epidémia zasiahla Uhorsko v roku 1855. V Zohore zomreli od 7. septembra do 23. septembra na cholery štyria obyvatelia. Pochovaní boli na cintoríne za kostolom.

Štvrtú pandémiu, ktorá začala v roku 1863, priniesli do Európy pútnici z Mekky. Ku nám ju opäť priniesli vojaci, tentoraz však nie ruskí, ale pruskí. Stalo sa tak počas prusko-rakúskej vojny v roku 1866, keď pruskí vojaci táborili v obciach južného Záhoria vrátane Zohora. Od 2. septembra do 12. októbra 1866 zomrelo v Zohore na cholery 80 obyvateľov. Všetci boli pochovaní na cholerovom cintoríne.

Piata pandémia prepukla v roku 1881. Opäť ju do Európy priniesli pútnici z Mekky. V Zohore zomreli od 14. júla do 10. augusta 1881 na cholery dvaja obyvatelia. Pochovaní boli na cintoríne za kostolom.

Zohor zasiahla od leta 1831 do leta 1881, teda počas päťdesiat rokov, šesťkrát cholera, ktorá si vyžiadala celkom 362 životov obyvateľov Zohora.

Terézia Pavlásková
Jozef Pavlásek

Použité zdroje.

BOKESOVÁ–UHEROVÁ, M.: Zdravotníctvo na Slovensku v období feudalizmu. Vydalo: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava 1973, 349 strán

ČIŽNÁR, I.: Cholera včera a dnes. In: ČIŽNÁR, I.: Medzi Himalájami a bangladéckym zálivom, Vydalo: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava 1992, 125 strán, ISBN 80-224-0399-7

ČIŽNÁR, I.: Cholerové epidémie a pandémie v Záhorskej Bystrici v 19. storočí. In: BESEDIČ, M. a kol.: Záhorská Bystrica v obraze siedmich storočí, Vydala Mestská časť Bratislava – Záhorská Bystrica v roku 2014, 326 strán, ISBN 978-80-971731-1-1

JIROUŠKOVÁ, M.: Zdravotnícke opatrenia proti cholere v roku 1831. In: Roľnícke povstanie 1831 (Zborník príspevkov z konferencie), Vydalo: Východoslovenské vydavateľstvo, 1984, 163 strán

LIŠKA, A.: Cholerová epidémia z roku 1831 a jej priebeh v Prešovskej eparchii, Vydala: Prešovská univerzita v Prešove, Prešov 2012, 163 strán, ISBN 978-80-555-0691-3

MACEJKA, M. a kol.: ZOHOR, Vydal. Obecný úrad Zohor, Zohor 2014, 231 strán, ISBN 978-80-971620-8-5

TAJTÁK, L.: Východoslovenské roľnícke povstanie, jeho príčiny, priebeh a dôsledky. In: Roľnícke povstanie 1831 (Zborník príspevkov z konferencie), Vydalo: Východoslovenské vydavateľstvo, 1984, 163 strán

Nariadenie Uhorského ministerstva vnútra č. 111.000/1907: Poučenie o tom, ako sa proti cholere brániť máme, Preklad z maďarskej úradnej pôvodiny, vydané v Budapešti v roku 1909, 14 strán
Skeny originálov matrík dostupných na internete: <https://familysearch.org/>

MV SR, Štátny archív v Bratislave, Zbierka máp a plánov, katastrálna mapa 152. Zohor A = č.86

PAINTBALL v Zohore

Zohor je v slovenskom paintballe už veľmi dlho známa obec. Môžeme tomu vďačiť najmä tímu Hunters, ktorý dlhodobo patrí medzi špičku slovenského paintballu. Známe je aj rekreačné paintballové ihrisko, kde Hunters začínali. A najnovšie sa Zohor znovu pripomenul vďaka 4. kolu Slovenskej paintballovej ligy (SPL), ktoré sa odohralo 15. septembra v Zohore na tréningovom futbalovom ihrisku. Podľa slov účastníkov to bol jeden z najlepších turnajov za posledné roky. Veľmi potešujúca bola aj, na paintballové pomery, početná divácka kulisa.

Slovenský paintball po rokoch kontinuálneho poklesu naberá nový dych. Kým v okolitých krajinách paintballových hráčov ubúda, na Slovensku sa tešíme z mnohých nových hráčov, ako z radov mládeže, tak aj z kategórie dospelých. Svedčí o tom aj takmer plná obsadenosť troch divízií na zohorskom turnaji.

V najnižšej 3. divízii sa popri už ostrieľaných juniorských tímoch z Galanty, Kalinkova a Rajca predstavili hneď dva zohorské tímy: Roconaba a Roconaba Juniors. Proti našim nováčikom ale stáli „nováčikovia“, ktorí už odohrali niekoľko turnajov a rozdiel v skúsenostiach bol vidieť. Do bojov o medaily síce nepostúpili, ale Roconabáci predvedli niekoľko veľmi pekných hier a akcií. S určitosťou môžeme povedať, že máme v Zohore nové paintballové talenty.

V 3.DIV zvíťazil juniorský tím z Galanty. Skúsenosti z predchádzajúcich turnajov a pravidelné tréningy prinášajú svoje ovocie.

Zápasy náročnejšej 2. divízie prebiehali na striedačku s 3. divíziou. Medzi tímami z Bratislavy, Banskej Bystrice, Galanty, Korne, Krupiny a Nitry mal Zohor opäť zastúpenie v podobe tímu Hunters B. Tím zložený zo starých mazákov sa prišiel hlavne zabaviť a postavil sa proti súperom s „pumpami“. Rozdiel v palebnej sile, ale najmä hra len pre radosť ich nepustili do bojov o medaily.

O tie sa bojovalo medzi Stredoslovákmi a bratislavskými tímami. Prvé miesto si odniesol tím SpoLeK z Krupiny, druhé a tretie miesto vybojovali dva tímy Legio Draconus a smolná štvrtá priečka prischla strelcom tímu „68“ z Banskej Bystrice.

V najvyššej slovenskej 1. divízii mal tím Hunters dva tímy, súpermi boli tímy Demage Ladies (Brno), Moribundus (Brno), Phoenix (Hlohovec) a Silver Wolf (Zlaté Moravce). Tím zložený z aktívne hrajúcich hráčov jasne ukázal svoje kvality a neprehral jediný zápas. Tím rekreačných hráčov skončil naopak na poslednom mieste. Druhú priečku obsadil veľmi sympatický tím Moribundus s jednou prehrou a tretie miesto tím Phoenix.

Po vyhlásení výsledkov samotného turnaja sa vyhodnil aj záver sezóny a výsledky všetkých kôl SPL.

Víťazmi len tento rok vytvorenej 3.DIV sa stali juniori z Galanty, ktorí len o technické body predbehli taktiež juniorský tím z Kalinkova. Celosezónne tretie miesto obsadil druhý kalinkovský tím.

Víťazmi 2.DIV sa v tomto roku stal tím Legio Draconus, nasledovaný tímami PB Nitra a SpoLeK-om.

V 1.DIV sa podarilo vrátiť Viktorku (putovná trofej Slovenskej paintballovej ligy) opäť na Slovensko. Po minuloročnom celosezónnom víťazstve ju na rok opatroval tím Moribundus na Morave.

Návrat Viktorky sa podaril práve vďaka zohorskému tímu Hunters, ktorý presvedčivo viedol tabuľku celú sezónu. Po troch prvých a jednom treťom mieste sa konečne po prvýkrát stal Majstrom SPL. Druhú celosezónnu priečku obsadil hlohovecký Phoenix, ktorému sa tento rok konečne darilo. Tretím najlepším tímom SPL je moravský tím Moribundus.

Celkovo si Slovenskú paintballovú ligu tento rok zahrlo 28 tímov. Vzhľadom na zvýšený záujem nováčikov a juniorských tímov, vedenejších skúsenými hráčmi, sa snáď aj budúci rok budeme tešiť z nových tímov.

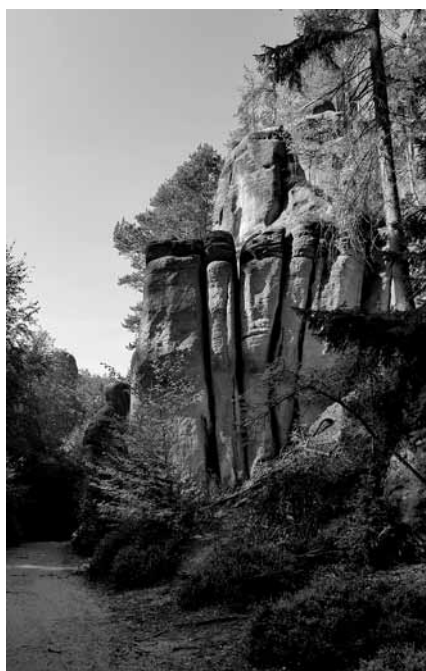
Veľkou nevýhodou paintballu je jeho slabá divácka atraktivita. Skúsení hráči vedia prečítať, čo sa na ihrisku deje. Človek, ktorý športový paintball nikdy nehral, postrehne len zlomok deja. To, čo je na paintballe najzaujímavejšie je to, čo človek zažíva priamo na ihrisku, so značkovačom v ruke, protivníkmi pred sebou, spoluhráčmi za sebou a guľčkami svištiacimi okolo neho. Kto paintball skúsil, vie, že je to úžasný a veľmi „návykový“ šport.

Budúci rok má konečne v Bratislave vyrásť stabilné športové paintballové ihrisko, kde by sa mala odohrať aj väčšina turnajov SPL. Za športovým paintballom to teda budeme mať zo Zohora veľmi blízko.

*Jakub Gerthofer
Slovenský paintballový zväz*

Turisti v Adršpachoch

Po májovom výlete na východnom Slovensku nás opäť naši kamaráti turisti z Lozorna pozvali na turistický zájazd do Adršpaských skál. Vo štvrtok 20. 09. 2018 sme v skorých ranných hodinách autobusom vyrazili k našim susedom Čechom. Cieľ našej štvrtkovej cesty bolo mestečko Broumov, kde sme si spolu so sprievodcom pozreli múzeum Broumovská, benediktínsky kláštor, kláštornú záhradu, Schrolluv park. Pri návšteve kostola sv. Petra a Pavla v Broumově sa nám prihovoril miestny pán farár, ktorý, ako sme sa dozvedeli, pochádza so Slovenska. Poprosili sme ho, či by nám nespravil sv. omšu len pre nás turistov. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavostí o živote v Broumově a jeho okolí. Vo večerných hodinách sme sa ubytovali, navečerali a tešili sme sa na ďalší deň. V piatok 21. 9. ráno po chutných raňajkách sme sa vybrali do Adršpaských skál, kde nás čakala prehliadka Adršpaského skalného mesta a jazera, kde nám sprievodkyňa odporučila využiť si topánky a ísť nabo-so kvôli blahodárnym účinkom piesku, po ktorom sa kráčalo počas celej cesty. Okrem nej túto možnosť nikto nevyužil. Prehliadka pokračovala cez Centrálnu roklinu a vyšliapali sme niekoľko rebríkov na Krížový vrch, kde bol nádherný výhľad do celého okolia. Súčasťou trasy bola aj plavba na plti, ktorá bola príjemným spestrením aj vďaka vtípnemu pltníkovi. Po absolvovaní návštevy krásneho skalného mesta nás čakala večera a zaslúžený oddych. Podaktorí využili návštevu mest-

ského divadla v Broumově, kde sa v tento večer hrala divadelná hra od Shakespeara- Pújčka za oplátku, ktorou zahájili začiatok novej divadelnej sezóny. Hru hrali herci z divadelného súboru NODIVSE z Nového Města na Metují. V sobotu nás čakala ďalšia krásna prechádzka Teplických skál. (Podotýkam, že viacerí tvrdili, že bola krajšia ako Adršpaské skály). Akčné Zóhranky, ktorým sa mánilo, dali spolu s Teplickými skálami opäť aj Adršpaské skály. Po príjemne strávenom dni sme sa po večeri stretli v spoločenskej miestnosti, kde sme utužovali naše priateľstvá. V nedeľu ráno o siedmej nás už čakal p. farár v miestnom kostole, kde sme sa zúčastnili sv. omše. Po načerpaní duchovných síl sa turisti vybrali na cestu domov. Počas nej sme sa stali v Babičkinom údolí v Ratibořicích. Videli sme tam známe miesta z knihy Boženy Němcovej –Babička. Navštívili sme Ratibořický zámek, mlyn, Staré Bělídlo, ale i oživné postavy z románu-Barunku, pána mlynára, Babičku, Viktorku a iné. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavostí o Božene Němcovej, ale aj o diele Babička. Nabití zážitkami sme sa tešili domov. Ďakujeme Turistickému klubu z Lozorna a predsedovi klubu Alojzovi Dvoranovi za pozvanie na tento zájazd a pripájame sa ku gratuláciám k jeho životnému jubileu. Prajeme mu veľa zdravia, šťastia, Božieho požehnania a ešte veľa turistických zážitkov.

Erika Dinušová

OZ Roconaba - hokejbal, jesenná časť

Zohorskí hokejbalisti úspešne vstúpili do sezóny 2018/2019 v jesennej časti súťaží sa darilo všetkým kategóriám.

Najväčší posun zaznamenali muži hrajúci ZHBL-Západoslovenská hokejbalová liga. Pred sezónou sa podarilo vhodne doplniť káder. Základ tvoria naši odchovanci posilnení hráčmi z Gajár, proti súperom takto vieme vždy postaviť tri vyrovnané útoky, čo sa prejavuje na výsledkoch.

V mládežníckych kategóriách je zatiaľ účasť na tréningoch a zápasoch výborná, prírastky máme hlavne u najmenších. Od septembra registrujeme 10 nových hokejbalistov či hokejbalistiek. Prakticky celú jeseň nám prialo počasie a mohli sme na tréning využívať dve ihriská. čo bolo veľmi dôležité vzhľadom na množstvo hráčov.

Starším žiakom patrí v tabuľke Moravskej ligy priebežné 3. miesto. Chlapci a dievčatá príkladne bojujú v ich hre sú ešte rezervy, ktoré sa v jarnej časti určite pokúsia dobehnúť, dôležitá bude zimná príprava.

Mladší žiaci „kraľujú“ medzi svojimi rovesníkmi, keď získali v zápasoch plný počet bodov. Skúsenejší hráči v tejto kategórii ťahajú nováčikov, ktorí sa im za to odovďačujú stále sa zlepšujúcimi výkonmi.

Veľké nadšenie môžeme vidieť na turnajoch najmladších kategórií 7 až 11 ročných, dokonca máme aj zopár škôlkárov, ktorí ale vôbec nie sú len do počtu. Organizátori Moravskej ligy tieto kategórie zámerne výsledkovo nehodnotia, keďže tu by malo ísť hlavne o zábavu a radosť z hry. Pre zaujímavosť jedna „skvelá zpráva“, ako napísali naši kolegovia z Kyjova, na poslednom turnaji prípraviek U11 sa nám podarilo postaviť dva tímy. Jeden čisto dievčenský (okrem brankára), druhý zložený z chlapcov.

D. Gerthofer

OZ Roconaba - hokejbal, výsledky 2018/2019 - jesenná časť

Mladší žiaci U13:		
30. 9. 2018	HBK Kyjov - HBK Roconaba Zohor	2:6
30. 9. 2018	HBK Kyjov - HBK Roconaba Zohor	0:5
14. 10. 2018	HBC Hodonín - HBK Roconaba Zohor	0:3
14. 10. 2018	HBC Hodonín - HBK Roconaba Zohor	2:3
28. 10. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBK Kyjov	11:0
28. 10. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBK Kyjov	6:1
11. 11. 2018	HBK Roconaba Zohor - Eagles Brno	2:0
11. 11. 2018	HBK Roconaba Zohor - Eagles Brno	5:1

Tabuľka mladší žiaci U13			
1.	HBK Roconaba Zohor	41:6	24 b
2.	HBC Hodonín	47:18	21 b
3.	SK Sudoměřice	31:8	15 b
4.	Eagles Brno	14:52	6 b
5.	HBK Kyjov	14:63	6 b

Starší žiaci U15		
16. 9. 2018	HBT Slovan BA - HBK Roconaba Zohor	2:12
22. 9. 2018	HBC Malenovice - HBK Roconaba Zohor	5:4sn
29. 9. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBC Malenovice	4:1
29. 9. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBC Malenovice	2:4
6. 10. 2018	HBC Hodonín - HBK Roconaba Zohor	3:12
13. 10. 2018	Eagles Brno - HBK Roconaba Zohor	0:4
13. 10. 2018	Eagles Brno - HBK Roconaba Zohor	6:3
3. 11. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBK Kyjov	4:0
3. 11. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBK Kyjov	3:2
10. 11. 2018	Medokýš Martin - HBK Roconaba Zohor	8:0
10. 11. 2018	Medokýš Martin - HBK Roconaba Zohor	7:0
17. 11. 2018	HBK Roconaba Zohor - HBT Slovan BA	3:5

Tabuľka starší žiaci U15			
1.	Medokýš Martin	81:8	30 b
2.	HBC Malenovice	32:18	25 b
3.	HBK Roconaba Zohor	51:43	19 b
4.	HBK Kyjov	34:30	19 b
5.	Karviná	43:49	14 b
6.	Eagles Brno	31:34	13 b
7.	Slovan Bratislava	27:72	3 b
8.	HBC Hodonín	10:55	0 b

Výsledky muží:		
29. 9. 2018	Roconaba Zohor – Slovan BA	4:2
9. 9. 2018	Roconaba Zohor – Apollo Ružinov	6:2
16. 9. 2018	Iepurii DNV – Roconaba Zohor	6:3
24. 9. 2018	Citrusia Bratislava – Roconaba Zohor	1:4
30. 9. 2018	Roconaba Zohor – Lizards Stupava	6:4
14. 10. 2018	Gaštany – Roconaba Zohor	4:8
21. 10. 2018	Roconaba Zohor – HKL-M Indians	5:1
11. 11. 2018	DNV Flyers – Roconaba Zohor	2:9
18. 11. 2018	Slovan BA – Roconaba Zohor	8:5
25. 11. 2018	Apollo Ružinov – Roconaba Zohor	7:3

Tabuľka muží:			
1.	Iepurii Devínska N. Ves	55:10	24 b
2.	Farma Petržalka	50:15	18 b
3.	Lizards Stupava	51:39	18 b
4.	HBK Roconaba Zohor	49:37	18 b
5.	HKL-M Bratislava	45:32	15 b
6.	Slovan Bratislava	34:37	10 b
7.	Apollo Ružinov	40:72	8 b
8.	Flyers Devínska N. Ves	20:48	6 b
9.	Gaštany Petržalka	17:72	0 b

Adrián Fumač a spol.
Pozýva všetkých priaznivcov hokeja na

Štefanský hokejový turnaj,

ktorý sa bude konať

26.12. 2018 od 9:00 hod.

na zohorskom klzisku
v priestoroch multifunkčného ihriska

Prihlásiť sa môžu len zohorské mužstvá
a to priamo u pána Fumača alebo
na tel. čísle 0905 327 892 do 16.12. 2018
O občerstvenie je postarané

Futbalová sezóna 2018/2019 – jesenná časť

Muži			
FK Studienka	FC Zohor	12.8.2018	2:0
FK Jablonové	FC Zohor	18.8.2018	4:2
FK CINEMAX Doľany	FC Zohor	26.8.2018	1:0
FC SLOVAN Častá	FC Zohor	1.9.2018	2:0
Obecný športový klub Láb	FC Zohor	9.9.2018	11:1
FC Slovan Modra	FC Zohor	15.9.2018	5:3
FC Zohor	FC Družstevník Budmerice	23.9.2018	0:1
FC Zohor	Futbalový klub Dubová	30.9.2018	2:2
TJ Družstevník Jablonec	FC Zohor		-
FC Zohor	FC Malacky B	14.10.2018	1:2
ŠK Šenkvice	FC Zohor	20.10.2018	5:1
FC Zohor	Grinavský futbalový klub 1923	28.10.2018	1:4
TJ Slovan Višňuk	FC Zohor	11.3.2018	10:0

Starší dorast			
OFK Dunajská Lužná	FC Zohor	26.8.2018	1:0
MŠK Iskra Petržalka	FC Zohor	28.8.2018	0:4
Lokomotíva Devínska Nová Ves	FC Zohor	19.9.2018	7:1
TJ Rovinka	FC Zohor	9.9.2018	5:0
FC Zohor	FC Rohožník	16.9.2018	4:0
FK Inter Bratislava B	FC Zohor	23.9.2018	1:2
FC Zohor	FK Šamorín - Hamuliakovo	30.9.2018	1:2
PŠC Pezinok	FC Zohor	7.10.2018	1:1
FC Zohor	FC Ružinov Bratislava	14.10.2018	8:0
ŠK Bernolákovo	FC Zohor	7.11.2018	5:2
FC Zohor	NMŠK 1922 Bratislava	28.10.2018	1:0
MŠK Senec	FC Zohor	3.11.2018	4:0
FC Zohor	FK Slovan Ivanka pri Dunaji	11.11.2018	5:3

Muži	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 Obecný športový klub Láb	12	10	1	1	66:13	31
2 TJ Slovan Višňuk	12	8	2	2	35:21	26
3 FK Jablonové	12	7	2	3	35:22	23
4 FC Malacky B	12	7	2	3	34:23	23
5 FK Studienka	12	6	2	4	26:22	20
6 FK CINEMAX Doľany	12	6	2	4	24:23	20
7 ŠK Šenkvice	12	5	2	5	18:18	17
8 FC Družstevník Budmerice	12	5	2	5	23:24	17
9 Grinavský futbalový klub 1923	12	5	1	6	24:38	16
10 Futbalový klub Dubová	12	3	5	4	23:27	14
11 FC Slovan Modra	12	3	0	9	16:38	9
12 FC SLOVAN Častá	12	2	0	10	13:30	6
13 FC Zohor	12	0	1	11	11:49	1
14 TJ Družstevník Jablonec(odstúpené)					-	0

Starší dorast	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 MŠK Senec	13	12	0	1	55:8	36
2 ŠK Bernolákovo	13	11	1	1	60:18	34
3 Lokomotíva Devínska Nová Ves	13	9	1	3	48:18	28
4 OFK Dunajská Lužná	13	9	1	3	35:13	28
5 TJ Rovinka	13	7	3	3	29:19	24
6 PŠC Pezinok	13	7	2	4	42:17	23
7 FC Zohor	13	6	1	6	29:29	19
8 FK Šamorín - Hamuliakovo	13	6	0	7	19:40	18
9 NMŠK 1922 Bratislava	13	4	2	7	17:21	14
10 FK Slovan Ivanka pri Dunaji	13	4	1	8	24:57	13
11 MŠK Iskra Petržalka	13	4	0	9	25:28	12
12 FK Inter Bratislava B	13	4	0	9	25:44	12
13 FC Rohožník	13	2	0	11	13:55	6
14 FC Ružinov Bratislava	13	0	0	13	11:65	0

Mladší žiaci			
Obecný športový klub Láb	FC Zohor	8.25.2018	6:2
FK v Sološnici	FC Zohor	9.2.2018	3:0
FC Zohor	ŠK Žolík Malacky B	9.9.2018	4:0
ŠK Žolík Malacky B	FC Zohor	9.12.2018	8:0
FKM Stupava	FC Zohor	9.16.2018	11:1
FC Zohor	TJ Veľké Leváre	9.23.2018	2:1
FC Zohor	FK Inter Bratislava B - odstúpené		-
ŠK Lozorno, FO	FC Zohor	10.7.2018	1:1
FC Zohor	FC Stupava B	10.14.2018	0:12
FC Rohožník	FC Zohor	10.20.2018	1:7
FC Zohor	Obecný športový klub Láb	10.28.2018	0:3
FC Zohor	FK v Sološnici	11.4.2018	1:0

Pripravka			
TJ Záhoran Kostolište	FC Zohor	1.9.2018	3:8
TJ Veľké Leváre	FC Zohor	8.9.2018	5:0
ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	FC Zohor	11.9.2018	0:13
FC Zohor	OFK Vysoká pri Morave	15.9.2018	15:1
FC Zohor	FC Rohožník	20.9.2018	4:3
FC Zohor	FK Studienka	22.9.2018	9:1
FK v Sološnici	FC Zohor	27.9.2018	1:9
ŠK Závod	FC Zohor	30.9.2018	3:3
FC Zohor	ŠK Plavecký Štvrtok - OFK Vysoká pri Morave	6.10.2018	14:0
Obecný športový klub Láb	FC Zohor	14.10.2018	4:1
FC Zohor	FK Jablonové	20.10.2018	17:0
TJ Záhoran Jakubov	FC Zohor	10.28.2018	21:0
FC Zohor	ŠK Gajary	11.3.2018	0:4

Mladší žiaci	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 FC Stupava B	10	7	1	2	42:18	22
2 Obecný športový klub Láb	9	7	1	1	30:6	22
3 FKM Stupava	10	7	0	3	44:26	21
4 ŠK Lozorno, FO	9	4	4	1	15:8	16
5 ŠK Žolík Malacky B	11	5	0	6	35:29	15
6 FC Zohor	11	4	1	6	18:46	13
7 FK v Sološnici	10	4	0	6	21:31	12
8 TJ Veľké Leváre	11	2	1	8	20:32	7
9 FC Rohožník	9	1	0	8	10:39	3
10 FK Inter Bratislava B(odstúpené)					-	0

Pripravka	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 TJ Veľké Leváre	13	13	0	0	120:5	39
2 TJ Záhoran Jakubov	13	12	0	1	186:10	36
3 ŠK Závod	13	10	1	2	152:13	31
4 ŠK Gajary	13	9	1	3	84:21	28
5 FC Zohor	13	8	1	4	93:46	25
6 Obecný športový klub Láb	13	7	2	4	59:29	23
7 TJ Záhoran Kostolište	13	6	1	6	87:70	19
8 FC Rohožník	13	6	0	7	91:37	18
9 FK Studienka	13	6	0	7	48:67	18
10 OFK Vysoká pri Morave	13	5	0	8	65:62	15
11 FK v Sološnici	13	2	1	10	29:144	7
12 FK Jablonové	13	2	1	10	24:202	7
13 ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	13	1	0	12	9:116	3
14 OŠK Plavecký Štvrtok	13	0	0	13	4:229	0

Rozpis zvozu komunálneho odpadu v obci Zohor pre I. polrok 2019

DÁTUM	Deň	INTERVAL ZVOZU 1x mesačne	INTERVAL ZVOZU 2x mesačne	INTERVAL ZVOZU 4x mesačne	PLASTY	PAPIER
07. 01. 2019	Pondelok		X	X		
14. 01. 2019	Pondelok			X		
21. 01. 2019	Pondelok	X	X	X		
25. 01. 2019	Piatok				X	
28. 01. 2019	Pondelok			X		
04. 02. 2019	Pondelok		X	X		
11. 02. 2019	Pondelok			X		
18. 02. 2019	Pondelok	X	X	X		
21. 02. 2019	Štvrtok					X
22. 02. 2019	Piatok				X	
25. 02. 2019	Pondelok			X		
04. 03. 2019	Pondelok		X	X		
11. 03. 2019	Pondelok			X		
18. 03. 2019	Pondelok	X	X	X		
22. 03. 2019	Piatok				X	
25. 03. 2019	Pondelok			X		
01. 04. 2019	Pondelok		X	X		
08. 04. 2019	Pondelok			X		
15. 04. 2019	Pondelok	X	X	X		
18. 04. 2019	Štvrtok					X
20. 04. 2019	Sobota				X	
23. 04. 2019	Utorok			X		
29. 04. 2019	Pondelok		X	X		
06. 05. 2019	Pondelok			X		
13. 05. 2019	Pondelok	X	X	X		
17. 05. 2019	Piatok				X	
20. 05. 2019	Pondelok			X		
27. 05. 2019	Pondelok		X	X		
03. 06. 2019	Pondelok			X		
10. 06. 2019	Pondelok	X	X	X		
17. 06. 2019	Pondelok			X		
24. 06. 2019	Pondelok		X	X		
27. 06. 2019	Štvrtok					X
28. 06. 2019	Piatok				X	

Sklo sa bude vyvážať raz mesačne

O B E C N Ý Ú R A D Z O H O R
 hudobná skupina VEGA a DS ŠÁCHOR
 VÁS POZÝVAJÚ

na stretnutie
 s **MIKULÁŠOM**

8.12.2018 KD ZOHOR
 o 16:00 hod

16:00 - hudobná skupina VEGA
 16:30 - príchod Mikuláša (rozprávkový príbeh)
 17:00 - rozsvietenie vianočného stromčeka

O B E C Z O H O R A V I N O T Ě K A V Z O H O R E
 VÁS POZÝVAJÚ NA

**SILVESTROVSKÚ
 ZÁBAVU**

V KD ZOHOR
31.12.2018
 od 20:00 h. do 05:00 h.

Vstupné: 18 €
 (V cene: hudba, večera, kapustnica, sekt.)

Bohatá tombola!

Predaj lístkov: **VINOTĚKA ZOHOR,**
 alebo na 0918 614 837

do tanca hrá DJ JANKO Z LEVÁR
 od 20.00 h. do 04.00 h.

TEŠME SA NA VAŠU ÚČASŤ!

9. MUZIKANTSKÝ PLES

	25. január 2019 (piatok)
	Kultúrny dom v Zohore
	Začiatok: 19:30
	Host večera: Karel Hegner
	Ľudová hudba Dudíci, Veselá dvojka, Magdalena Můčková s cimbalom, Grinavanka, Záhorienka, Mistříňanka, Bečkovi chlapi, Mužáci Záhoráci-Smolincané
	Vstupné: 30 €
	V cene je: hudba, program, prípitok, večera, víno, slivovica, minerálka, kapustnica
	Vstupenky sú zlosovateľné
Predpredaj vstupeniek a rezervácia stolov:	

0948 333 059 Kultúrny dom v Zohore
 0905 949 360 DH Záhorienka

**DHZ 1 ZOHOR
 VYHLASUJE
 NÁBOR NOVÝCH ČLENOV!**

MÁŠ CHUŤ PODIEĽAŤ SA NA
 SPOLOČENSKÝCH AKCIÁCH?

ZMYSLOUPLNE VYUŽIŤ VOĽNÝ ČAS
 ZÍSKANÍM SKÚSENOSTÍ Z VÝCVIKOV A
 NÁSLEDNE ICH APLIKOVAŤ PRI
 POŽIARNEJ OCHRANE?

ALEBO SI ZASÚŤAŽIŤ V
 HASIČSKOM ŠPORTE
 A BYŤ SÚČASŤOU
 PRIATEĽSKÉHO KOLEKTÍVU?

**HĽADÁME PRÁVE TEBA!
 NEVÁHAJ NÁS KONTAKTOVAŤ:**

t.č.: Marek Stopko 0905 728 684
 mail: hasicizohor@gmail.com

 : DHZ ZOHOR

Delobuch.

Vánočné svátky skončili a víte jak to býva, dojdú dni, kedy čovjek nemá co na roboce. Enem tak sa motá jak prd v gaťách, kdeco sa snaží kouem baráku porobit a čeká, kedy dojde ten koniec roka a Silvestr, aby to porádne osláviu. Byuo dva dni pred Silvestrem, a tak sem sedzeu v dílni a počúvau rádio. Vyprávjali tam o tých delobuchoch, jak je to nebezpečné, že to spôsobuje zranená. Ked to nevíte odpálit jak odborník, tak to jaké nešťascí narobí. Vyprávjam si: „Na kýho andela to tím ludom je. Dobre, je to pjekné, ale šak kolkých peněz to aj stojí. Aj tak je vječina ožratá o tej pú noci a iskričky sa im robia aj samé pred očama a nepotrebujú ani delobuch.“ (vím o čem vyprávjam)

A v tém čujem, že mi neкто klope na vráta, vykúknem, a to stareнка. Pjekné od nich, že došli, šak vím, jak to je medzi svátkama. Sú samá a je im dúho doma, tak došli kuknúť. Ale keby došli na kávu a povídali neco rozumné. Ale oni ked dojdú, tak je za tým nejaká čertovina. A ináč temu nebyuo ani včil. Sceli, aby sem im ukázau, jak sa s tým robí, že aby to vjedzeli spuscit...

„Čeho?“ Kukám na nich jak bacil do lekarne, očem to vyprávjajú. A tak oni mi spuscili:

„Na víš, byua sem v dzedzine a opýtali sa mňa v obchodze, či nescem mjet poradny zážitek a či nescem kúpiť delobuchy na Silvestra. Reku né, ja to nescem, nač by mi to aj byuo. Ale v tém, že oni to už nescihnú prodat, to sa potom mosí likvidovat, že oni mi to dajú ze zlavú, ked to kúpim. Tak sem to kúpiua celú tu pikslu, jak tam mjeli.“

No, včil sem vyprávjau, nač to tým ludom je a starénka to kúpja. Ná, co ich mám zadávit, co ze starým čovjekem narobíte. Nechali sa nabaláchat v obchodze. Pýtam sa, kolko ste za to dali? Že stovku? Mňa skoro prekociuo, šak za to by mjeli púlku mauej svine! Stareнка si furt neco kouem teho rečnili a konečne mi išli ukázat co kúpili.

Dojdem ke káry a tam raket, že ani armáda by sa za takú delostreleckú divíziu nemuseua hambit. Šak to je jak protivzdušná obrana. A vyprávjam, co ste to kúpili, dzite to vrácić, lebo sa ešte dostanete do kriminálu... A v tém, že né, to sa nedá, to ju už na to upozorniu, že to je nevratné. A co vlastne ode mňa scete? Že aby sem í to ukázau aspoň jednut, jak sa to podpáluje, nech to ví na Silvestra o tej púnoci spuscit.

Ale šak babo, to nemožete podpálit včil. To potom bude po delobuchu, to je šecker spojené dokopy, šak to je iba ráz na podpálení. A ešte tu vylecíme do luftu a budú v rádiu rečnit o nás dvoch. „Tolko peněz a iba ráz?! Ná, kebych to vjedzeua, tak to nekúpim. Taký klumpat, škoda peněz“ – šak sem í to vyprávjau, ale nebudem si kazit koniec roka.

Tak sem im to ukázau, jak a co majú podpálit, a stareнка išli dom. Na Nový rok sem ich streteu po omši a pýtam sa ich, či sa im to podariuo a spuscili teda ten ratataj jak to sceli. A oni že né, že oni zaspali a zobudzili sa až ráno. Ná, pýtam sa ich, nač ste to kúpili, ked ste aj tak išli spat ze slépkama? Včil to možete ceuí rok skladovat do ďalšího roka. Baba celá nasratá išli dom, chycili delobuch a rezli ho do studne. Oni sa na to možú akurát tak vykašlat, oni nepotrebujú už žádný delobuch a nic nebudú doma obchádzat.

No, vidzíte to... vidzeli neco a hned to sceli mjet! Nač sa tí ludé hrnú za nečím co nepotrebujú?? A to tak máte ve všeckém... Ešte, že to byu starší čovjek, ale kolko krát aj muadý, v takýchto vječách skúsený sa popáli. Starence sem povídau, nech nerobja už somariny. A proto nerobme somariny ani my. Budzme pri delobuchu opatrný, nech nemosá v tem televízori dávat o tem, že nekomu prsty utrhuo.

Budzeme rádzi, že sme prežili ďalší rok, že sme zdraví, želajme si šecker dobré. A ked scete teda ten ohňostroj a scete ušetřit (aj peníze a aj oddtrhnuté prsty), dajte si radčik po pár pohárkoch vína a iskrit vám bude aj samé pred očama...

Desobuch

Námet a scenár : Jakub Baďrna

Účinkujúci

starenka : Eva Mífkovičová

muadý : Jakub Baďrna

fotografie : Juraj Mackovič

Ľoďakovanie

roď. Mífkovičová

